
תפילה

סדר תפילות יום חול
כמנהג אשכנז (פפד"מ)

נוסח מבורר ומזוקק
על פי פוסקי אשכנז וסידורי אשכנז ישנים

תוכן העניינים

89	ברכת הלבנה	3	ברכות השחר
91 ...	סדר קריאת שמע שעל המיטה ...	7	ברכות התורה וקרבנות
93	ישיבת הסוכה	10	עטיפת טלית והנחת תפילין
93	סדר ברכת המזון	11	פסוקי דזמרה
98	ברכת המזון בבית האבל	20	ברכות קריאת שמע
99	שבע ברכות נישואין	25	תפילת עמידה לשחרית
100	סדר חופה וקידושין	35	נפילת אפים
102	ברכת מעין שלוש	38	הוצאת והכנסת ספר תורה
103	בדיקת זביעור חמץ	49	סדר הלל
103	סדר ברית מילה	53	מוסף לראש חודש
105	ברכת המזון לברית מילה	56	מוסף לחול המועד
107	סדר פדיון הבן	60	סדר הושענות (חוץ מהו"ר)
108	ברכות ותחינות שונות	63	סדר 'אבינו מלכנו'
110	ברכות המגילה בפורים	64	תפילת מנחה
111	תפילת הדרך	75	הדלקת נר חנוכה
112	קדיש יתום	76	תפילת ערבית
		87	ספירת העומר

יוצא לאור בס"ד ע"י

מכון מורשת אשכנז - סניף חיפה (הופנר)

© כל הזכויות שמורות

• מהדורה שביעית - טבת תשפ"ה •

ניתן לפנות לכתובת: thetefilo@gmail.com

ברכות השחר

קודם שיכנס לבית הכנסת ישהה מעט ויאמר:

וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ. אֲשַׁתְּחֶנּוּה אֶל־הַיְכָל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:

ויכנס בנחת וביראה ויאמר:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרִגְשׁ:

כשיכנס לבית הכנסת ישתחוה קצת ויאמר:

מִה־טָבוֹ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב. מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ
אָבוֹא בֵּיתְךָ. אֲשַׁתְּחֶנּוּה אֶל־הַיְכָל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבְּתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶנּוּה וְאֶכְרַעָה. אֶבְרַכְּהָ
לְפָנַי־יי עֲשֵׂי: וְאֲנִי תִפְלְתִי־לְךָ יי עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ.
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

ש"ץ מתחיל 'אדון עולם' בנגון.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל־יִצִּיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל. אֲזִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יְמַלֹּךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹנֵה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחֵי גְאֹלִי. וְצוֹר חֲבָלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא גֹסִי וּמְנוֹס לִי. מְנַת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִירָה:
וְעַם־רוּחִי גְוִיָּתִי. יי לִי וְלֹא אֵיךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וּצְוָנוּ עַל־נְטִילַת יְדָיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיְדוּעַ
לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם אִי
אֲפָשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוּלֵי
כָּל־בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נְשָׁמָה שְׁנַתָּה בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְּרֵאתָ אַתָּה יִצְרַתָּה
אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי
וְלִתְחִזִּירָה בִּי לְעֲתִיד לָבֵא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אָנִי
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַל־הִי אֲבוֹתֵי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן
כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוּי בֵּינָה לְהַבְּחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשָׂנִי גּוֹי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשָׂנִי עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשָׂנִי אִשָּׁה: גברים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂנִי כְּרִצּוֹנוֹ: נשים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִלְּבִישׁ עֶרְמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי־גִבּוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה לִי כָל-צָרָכִי:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לַיְעֶקֶב כֶּחַ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנּוּמָה
 מֵעַפְעָפִי. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּרְגִּילְנִי
 בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיַאֲנִי לֹא לַיָּדַי חֶטָּא וְלֹא לַיָּדַי
 עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיָּדַי נִסְיוֹן וְלֹא לַיָּדַי בְּזִיוֹן וְאַל יִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר
 הָרַע וְרַתְקֵנִי מֵאָדָם רַע וּמִחֲבֵר רַע וּדְבַקְנִי בְּיֵצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים
 טוֹבִים וְכוּף אֶת-יִצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד-לְךָ וְתַנְנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוּאֵי וְתַנְמִלְנִי חֲסָדִים
 טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילְנִי הַיּוֹם
 וּבְכָל-יּוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֲבֵר רַע וּמִשָּׂכָן
 רַע וּמִפְּנֵע רַע וּמִשָּׁטָן הַמְּשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין
 שָׂהוּא בֶן-בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶן-בְּרִית:

רַבּוֹן כָּל-הָעוֹלָמִים לֹא עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגְנוּנוּ
 לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אָנוּ מָה תַּיִנוּ מָה חֲסָדֵנוּ
 מַה-צַּדִּיקָנוּ מַה-יְשׁוּעָתָנוּ מַה-כַּחֲנוּ מַה-גְּבוּרָתָנוּ מַה-נְּאִמַר לְפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל-הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשִׁי
 הַשָּׁם כָּלֹא הָיוּ וְחֲכָמִים כְּבִלִי מִדָּע וְנִבּוֹנִים כְּבִלִי הַשֶּׁכֶל כִּי רַב
 מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיְמִי תַיִיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה
 אִין כִּי הַכֹּל הֶבֶל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבֹרָתָם אֶתְבָּךְ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לָּו
 בְּהַר הַמְּרִיָּה. זָרַע יִצְחָק יַחֲדוּ שְׁנַעֲקֵד עַל גְּבֵי-הַמְּזֻבָּת. עֲדַת
 יַעֲקֹב בְּנֵךְ בְּכוֹרֶךָ שְׁמֵאֱהָבְתֶךָ שְׁאֱהָבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתֶּךָ
 שְׁשִׁמְחֵתֶבּוּ קָרְאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֲיִבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחֶךָ וּלְפַאֲרֶךָ, וּלְבָרְךָ
 וּלְקַדְּשׁ וּלְתַזְּ-שַׁבַּח וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרֵינוּ מִהַטּוֹב חֲלָקְנוּ
 וּמִהַטְּעִים גּוֹרְלָנוּ וּמִהַיָּפֵה יִרְשָׁתָנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֵנוּ מִשְׁכִּימִים
 וּמִעֲרִיבִים עָרֵב וּבָקָר בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאֱהָבָה וְאוֹמְרִים

הקהל אומר בקול עם הש"ץ את הפסוק 'שמע ישראל' ובלחש 'ברוך שם':

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֵתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אֵתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם
 אֵתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת-שִׁמְךָ עַל
 מְקוֹדֵי־שַׁי שִׁמְךָ וְקִדְּשׁ אֶת-שִׁמְךָ בְּעִלְמָךְ וּבִישׁוּעָתֶךָ תְּרוּם וְתִגְבִּיָּה
 קִרְנָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדְּשׁ אֶת-שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים.
 אָמֵת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים.
 קִבֵּץ קְנוִיָּה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-בְּאֵי עוֹלָם כִּי
 אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עֹשֵׂת
 אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר בָּם. וּמִי
 בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֹמַר לָךְ מִהַתַּעֲשֶׂה.
 אָבִינוּ שְׁבַשָּׁמַיִם עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
 עָלֵינוּ וְקִיָּם-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁכָּתוּב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם
 וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם. כִּי-אַתָּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכֹל עַמֵּי
 הָאָרֶץ. בְּשׁוּבִי אֶת-שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם, אָמַר-יְיָ:

ברכות התורה וסדר קרבנות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעֶסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהֵעֲרַב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֹאצְאֵינוּ וְצֹאצְאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: *
וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קְרָבְנֵי לְחֹמֵי לְאִשֵּׁי־רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:
(מכאן לוי בר"ח) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: (ע"כ כהן בר"ח) אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעֲשִׂיתָ הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: (שלישי בר"ח) עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּתֵר סִינֵי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִּי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ גֶּסֶךְ שֶׁכֶר לִּי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִּי:

בשבת מוסיפים:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם־כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: (רביעי בר"ח)

בראש חודש מוסיפים:

וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִּי פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וְשַׁלְּחָה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה

* מהרי"ל, כשהשכים ללמוד קודם עלות השחר, היה אומר ברכת נטילת ידים, ואשר יצר, ואלהי נשמה, וברכת לעסוק בדברי תורה והערב נא, ואשר בחר בנו, ואחר כך יברכה ה' כוליה, ואלו דברים שאין להם שיעור וכוליה.

בשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל
הָאֶחָד: וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֲלֶיהָ
רֵיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיִי: וְנִסְכֵיהֶם תִּצִי תִהְיֶה יְהוָה לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת תִּהְיֶה
לְאֵיל וּרְבִיעֵת תִּהְיֶה לֶכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֲלֶת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיִי עַל-עֲלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכוֹ:

א איִזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים. קֶדְשֵׁי קֶדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּר
וּשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל-הַפְּרֻכָּת וְעַל-מִזְבַּח
הַזֵּהָב מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת שִׁירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד
מֵעֶרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא עֹכֵב: ב פָּרִים
הַנְּשָׂרְפִים וּשְׁעִירֵים הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי
שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל-הַפְּרֻכָּת וְעַל-מִזְבַּח הַזֵּהָב מִתְּנָה
אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת שִׁירֵי הַדָּם הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מֵעֶרְבֵי שֶׁל
מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא עֹכֵב אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית
הַדָּשָׁן: ג חַטָּאת הַצְּבוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוֹ הֵן חַטָּאת הַצְּבוּר שְׁעִירֵי
רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וּשְׁלֹשׁ מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי
שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּי־צַד,
עָלָה בֶּכֶבֶשׂ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא-לוֹ לְקַרְןֵי דְרוֹמִית מִזְרָחִית.
מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מֵעֶרְבִית. מֵעֶרְבִית דְרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם
הִיא שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְרוֹמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן-הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
כֹהֲנָה בְּכָל-מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְיֹלָה עַד-חֲצוֹת: ד הָעוֹלָה קֶדְשׁ
קֶדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ
טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְשְׁעוֹנָה הַפְּשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאִשִּׁים:
ה זְבָחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֵלּוֹ הֵן אִשְׁמוֹת אִשִּׁים גְּזוּלוֹת אִשִּׁים
מֵעִילוֹת אִשִּׁים שֶׁפָּחָה חֲרוּפָה אִשִּׁים נָזִיר אִשִּׁים מְצוּרַע אִשִּׁים תְּלוּי.

שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפוֹן וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כֹהֲנָה
בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת: וְהַתּוֹדָה וְאִיל נְזִיר קִדְּשִׁים
קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה
עַד חֲצוֹת. הַמוֹרָם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֲלֵא שֶׁהַמוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים
לְנִשְׂיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: וְשְׁלָמִים קִדְּשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד.
הַמוֹרָם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֲלֵא שֶׁהַמוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׂיָהֶם
וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַחֲבֹרֹת וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְּשִׁים קָלִים
שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבָד שְׁתֵּי
כִּנְגֹד הַיְסוּד: שְׁנֵה בְּאֲכִילָתָן הַחֲבֹרֹת נֶאֱכָל לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר
לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה
אַחַד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא עַד־חֲצוֹת
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא לְמַנְוֵיו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת. מִקַּל
וְחִמֵּר. וּמִגְזֵרָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אַחַד. וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי
כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה
דָּן אֲלֵא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא
צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא
לְלַמֵּד עַל־עֲצָמוֹ יֵצֵא אֲלֵא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּל־דָּבָר
שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעַן אַחַד שֶׁהוּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעַן אַחַד שֶׁלֹּא
כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן

בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אֵי אַתָּה יְכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכֻלּוֹ עַד שְׁיַחֲזִירוּנוּ
הַפְּתוּב לְכֻלּוֹ בְּפִרוּשׁ. דְּבַר הַלְּמִד מֵעֲנִינוּ. וְדָבָר הַלְּמִד מִסּוּפּוֹ.
וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שְׁיָבוֹא הַפְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ
בְּיִרְאָה פְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמֶנִּיּוֹת: אין אומרים כאן שום קדיש.

עטיפת הטלית

את ברכות הטלית והתפילין אומרים הרב והש"ץ בקול רם (ובחזה"מ אומרים בלחש את ברכות התפילין).
אף נערים וקטנים היודעים להתעטף מתעטפים בטלית גדול. (וכן ש"ץ בשאר תפילות היום
מתעטף בטלית גדול, בברכה, וכן כל המקבל 'כיבוד' מתעטף בטלית משום כבוד הציבור. ובלילה
בלי ברכה.) קודם שמתעטפים בטלית צריך לבדוק בציציות לראות שיהיו כשרות. ויברך מעומד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצֵת:

אח"כ יניח הטלית על ראשו, רחבו לקומתו, ויטיל שתי ציציות הימניות לאחוריו בכתף שמאלית
ושתיים האחרות ישארו לפניו. נמצאו כל ד' ציציות בצד שמאל, פניו מגולים ופיו וסנטרו מכוסים.
ויעמוד כך מעוטף לפחות כדי הלוך ד' אמות. אח"כ יסיר הטלית מעל פניו ויחזיר הציציות למקומן.
ההתעטפות בטלית היא סביב הגוף ומעל הזרועות, ואין די בכיסוי הכתפיים והגב.

הנחת תפילין

יקח תפילין של יד ויניח אותה על יד שמאל על בשר הגבוה שבזרוע, וקודם הקשירה יברך:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ הַתְּפִלִּין:
ומהדק את הקציצה ברצועה וכורך על זרועו כריכה או שתיים.

ולוקח תפילין של ראש, מניחה על ראשו ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־מִצְוֹת הַתְּפִלִּין:

מהדק את התפילין של ראש ואומר בלחש:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואחרי כן משלים כריכת שבע כריכות על זרועו, ומוסיף שלוש כריכות על אצבעו האמצעית.

לפני 'ברוך שאמר' מכריז השמש:
שְׁתִּיקָה יָפָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה!

צריך לומר את 'ברוך שאמר' בעמידה. ויאחזז הב' ציציות שלפניו בידו הימנית בשעת אמירת 'ברוך שאמר' וכשיסיים 'בתשבחות' ינשקם ויניחם בנחת מידו.

בְּרוּךְ שְׂאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.
בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
לִירְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ
שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָב הַרְחֵמֵן
הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶיךָ נְהַלְלֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
נִגְדְּלֶיךָ וּנְשַׁבְּחֶיךָ וּנְפָאֲרֶיךָ וּנְמַלִּיכֶיךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ אֱלֹהֵינוּ
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

דברי הימים א טז

הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זִמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, יִשְׂמַח לָב
מִבִּקְשֵׁי יי: דַּרְשׁוּ יי וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה, מִפְתֵּי וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר
צְנֹת לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן
אָרֶץ־כְּנָעַן, חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ: וַיִּתְּתֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ

לְאִישׁ לְעֶשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי, וּבְנִבְיָאֵי
 אֶל-תִּרְעוּ: שִׁירוּ לִי כָל-הָאָרֶץ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֶל-יּוֹם יְשׁוּעָתוֹ:
 סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ, בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
 וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עַז וְחֵדָוָה בְּמִקְוָמוֹ:
 הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ.
 שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְפָנָיו, הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַדְרַת-קִדְשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו
 כָּל-הָאָרֶץ, אַף-תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל-תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
 וַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם תֵּיָם וּמְלוֹאוּ, יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה
 וְכָל-אֲשֶׁר-בוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר. מִלְּפָנֵי יְיָ, כִּי-בָא לְשָׁפוֹט
 אֶת-הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם. לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ,
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם
 וְעַד-הָעֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אָמֵן, וְתִהְלַל לִי: רוּמְמוֹ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֵדָם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קִדְשׁוֹ. כִּי קְדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
 וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: אַתָּה יְיָ
 לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. חֲסִדֶךָ וְאַמְתָּךָ תָּמִיד יִצְרוּנֵי:
 זְכַר-רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הִמָּתָה: תָּנוּ עַז לְאֱלֹהִים.
 עַל-יִשְׂרָאֵל נִאֲוֹתוֹ, וְעֹזוֹ בַשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ. אֵל
 יִשְׂרָאֵל, הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֵמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל-נִקְמוֹת יְיָ.
 אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ. הָשִׁב גְּמוּלָה עַל-גְּאוֹיִם: לִי
 הַיְשׁוּעָה. עַל-עַמֶּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁנֵב-לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטַּח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה.

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת-נַחֲלָתֶךָ.
 וְרַעַם וְנִשְׂאֵם, עַד-הָעוֹלָם: נִפְשָׁנוּ חִכָּתָה לִּי. עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא:
 כִּי-בוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ. כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בָטַחְנוּ: יְהִי-חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ.
 כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֲסִדְךָ. וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן-לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה
 לָנוּ. וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ: אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.
 הִרְחַב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִי
 אֱלֹהִיו: וְאַנִּי בְּחֲסִדְךָ בָטַחְתִּי יַגֵּל לִבִּי בִישׁוּעָתֶךָ. אֲשִׁירָה לִּי כִּי
 גָּמַל עָלַי:

אין אומרים 'מזמור לתודה' בערב יום כפור, בערב פסח ובחול המועד של פסח.

ק מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הִרְיֵעוּ לִּי כָּל-הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת-יי בְּשִׂמְחָה.
 בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי-יי הוּא אֱלֹהִים. הוּא-עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ,
 עָמוּ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ-לוֹ
 בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי-טוֹב יי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. וְעַד-דָּר וְדוֹר אָמוֹנְתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ.
 מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמִּזְרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ. מְהִלָּל שֵׁם יי: רָם
 עַל-כָּל-גּוֹיִם יי. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שֶׁמֶךָ לְעוֹלָם. יי זְכָרְךָ
 לְדָר-וְדָר: יי, בַּשָּׁמַיִם הַכִּיָּן כְּסֹאוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מְלֹךְ: יי מְלֹךְ. יי
 יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעַד: יי מְלֹךְ עוֹלָם וָעַד. אָבְדוּ גּוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יי
 הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם. הִנֵּיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
 בְּלִב-אִישׁ. וְעֲצַת יי הִיא תְקוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם תִּעֲמַד. מִחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדָר וְדָר: כִּי הוּא אָמַר וַיִּהְיֶה. הוּא-צְנֹה וַיִּעֲמַד: כִּי-בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן. אֲנִי לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:

כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְיָ עַמּוֹ. וְנִחַלְתָּנוּ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ:

בכל אמירת 'אשרי' ש"ץ מרים קולו בנעימה בפסוק 'פותח את ... רצון', כי הקול מעורר את הכוונה.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפָכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֶל־הָיוּ:

קמה תהלה לך. אַרוֹמְמֶךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַתְּלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדַלְתָּנוּ אִין חַקְר: דְּוֹר לְדוֹר יִשְׂבַח מִעֲשִׂיךָ. וְגִבּוֹרְתִיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ. וְגִדַלְתָּךְ אֲסַפְּרָנָה: זְכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעוּ. וְצִדְקַתְךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךָ אַפִּים וְגִדַל־חֶסֶד: טוֹב־יְיָ לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשִׂיךָ. וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ. וְגִבּוֹרְתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוֹרָתוֹ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְךָ בְּכָל־דְּוֹר וָדָר: סוֹמֶךָ יְיָ לְכָל־הַנְּפֻלִים. וְזוֹקֶף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חֵי רְצוֹן: צִדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קְרָאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאָמֶת: רְצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו. וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְיָ יְדָבָר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: קטו, יח וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּ־יְהוָה:

קמו הַלְלוּ-יָהּ. הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ: אֶהְלֶלְהָ יְיָ בְּחַיֵּי. אֲזַמְרָה
 לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדַי: אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים. בְּכֵן-אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה:
 תִּצַּא רוּחוֹ יָשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתִנְתָּיו: אֲשֶׁרִי שָׁאֵל
 יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׁבְרוּ עַל-יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם
 וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם. הַשְׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים,
 נָתַן לָחֵם לָרַעֲבִים. יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פָקַח עֵינָיו, יְיָ זָקַף
 כְּפוּפִים. יְיָ אָהַב צַדִּיקִים: יְיָ שָׁמַר אֶת-גֵּרִים, יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹר.
 וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעֲנֶת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר,
 הַלְלוּ-יָהּ:

קמו הַלְלוּ יָהּ. כִּי-טוֹב זְמַרְהָ אֱלֹהֵינוּ. כִּי-נָעִים נָאוֹה תִּהְלָה: בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יְיָ. גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הֲרַפָּא לְשָׁבוּרֵי לֵב. וּמִחֲבֹשׁ
 לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים. לְכֹלָם שִׁמּוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל
 אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֶּת. לְתִבְוֵנָתוֹ אִין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְיָ. מִשְׁפִּיל
 רַשְׁעִים עַד־יְאֲרֵץ: עֲנוּ לִי בְּתוֹדָה. זָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: תִּמְכֹּסֶה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים, תִּמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר. תִּמְצַמִּיחַ הָרִים תְּצִיר: נוֹתֵן
 לְבַהֲמָה לַחֲמָה. לְבָנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בַּגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ.
 לֹא-בְשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְיָ אֶת-יִרְאָיו. אֶת-הַמְּיַחֲלִים
 לְחִסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת-יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן: כִּי-חֲזַק
 בְּרִיחֵי שְׁעָרֵינוּ. בִּרְךְ בְּנֵינוּ בְּקִרְבֵנוּ: תִּשָּׂם-גְּבוּלֵנוּ שָׁלוֹם. חֲלָב
 חֲטִיִּם יִשְׁבִיעֵנוּ: תִּשְׁלַח אֲמָרָתוֹ אָרֶץ. עַד-מִתְרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ: תִּנְתֵּן
 שְׁלֹג כְּצֶמֶר. כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים. לְפָנַי קָרְתוֹ
 מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם. יִשְׁבַּח רוּחוֹ יִזְלוּ-מָיִם: מִנִּיד דְּבָרוֹ
 לְיַעֲקֹב. חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל-גּוֹי. וּמִשְׁפָּטִים
 בְּלִ-יָדְעוּם. הַלְלוּ-יָהּ:

קמח תִּלְלוּ יְהוָה. תִּלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. תִּלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים:
 תִּלְלוּהוּ כָּל־מְלֵאכָיו. תִּלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: תִּלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרֵחַ.
 תִּלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר: תִּלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם: יִתְּלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צָנָה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא־יַעֲבֹר: תִּלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ. תַּנְיִינִים
 וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר. רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 הַהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: תַּחֲתֶיהָ וְכָל־בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ
 וְצִפּוֹר כָּנָף: מְלֵכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ:
 בַּחֹרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת. זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יִתְּלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ,
 כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ. הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּגְרַם קָרֵן לְעַמּוֹ,
 תַּהֲלֶה לְכָל־תְּסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, תִּלְלוּ־יְהוָה:

קמט תִּלְלוּ יְהוָה. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ. תַּהֲלֶתוּ בְּקִתְל תְּסִידִים:
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו. בְּנֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יִתְּלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל.
 בְּתַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי־רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ. יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה:
 יַעֲלִזוּ תְּסִידִים בְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם.
 וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם. תּוֹכַחוֹת בַּלְאֻמִּים:
 לְאֹסֵר מְלִכֵיהֶם בְּזֻקִים. וְנִכְבְּדִיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הַדָּר הוּא לְכָל־תְּסִידָיו. תִּלְלוּ־יְהוָה:

מכאן עד 'ויברך דויד' אומר הש"ץ הכל בקול ובנעימה.

קנ תִּלְלוּ יְהוָה. תִּלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ. תִּלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵזוֹ: תִּלְלוּהוּ
 בַּגְּבוּרָתוֹ. תִּלְלוּהוּ כָּרַב גְּדָלוֹ: תִּלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר. תִּלְלוּהוּ
 בַּנִּבֵּל וְכִנּוֹר: תִּלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹל. תִּלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעַגְבִּ: תִּלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִלֵי־שָׁמַע. תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה: כֹּל תַּנְשֵׁמָה תַּהֲלֵל יְהוָה,
 תִּלְלוּ־יְהוָה: כֹּל תַּנְשֵׁמָה תַּהֲלֵל יְהוָה, תִּלְלוּ־יְהוָה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, שְׁכֵן יְרוּשָׁלָּיִם,
הַלְלוּ-יָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

עומדים מכאן ועד 'ושמת שמו אברהם' ושוב עומדים ל'שיתבח'.

ד"ה א' כט וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינָי כָּל-הַקְּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִד, בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַגְּדֹלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַתְּנַצַּח וְהַתְּהוֹדָה, כִּי-כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יְיָ
הַמְּמֹלָכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ כַּחַת וּגְבוּרָה. וּבִידֶךָ, לְגִדְל וּלְחִזְק לְכָל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: נחמיה ט, ו אַתָּה
הוּא יְיָ לְבָרְכֶךָ, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם, שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צְבָאָם,
הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּיִם וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת-כָּל־כֶּסֶם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה-הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים,
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת-לְבָבוֹ נֹאמָן לְפָנֶיךָ, וְכָרוֹת עָמוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת-אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
וְהַנְּרִגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ. וַתִּקַּם אֶת-דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אַתָּה: וַתֵּרָא
אֶת-עָנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. וְאֶת-זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל-יַם-סוּף: וַתִּתֵּן
אֶת-יָדְךָ וּמִפְתֵּיךָ בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו וּבְכָל-עַם אֲרָצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי
הִזִּידוּ עָלֶיךָ. וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת לְפָנֶיךָ
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם בַּיַּבֻּשָׁה. וְאֶת-רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת
כְּמוֹ-אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִים:

את שירת הים יש שנהגו לומר בניגון טעמי המקרא.

שמות יד, ל וַיֹּשַׁע יְיָ בַיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֹּאמְרוּ בְּיָי וּבַמַּשֶּׁה עֲבָדוּ׃

שמות טו, א אַז יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיְי כִּי־נָאֵה נָאֵה סוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בָּיָם׃ עָזִי וְזַמְרָתִי זֶה נִיהִי־לִי לְיִשׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנֹהִי אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְנֶהוּ׃ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃ מִרְכַּבַת פָּרֹעַה וַחֲיִלוֹ יָרָה בָּיָם וּמִבַּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיַּם־סוּף׃ תַּהֲמַת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בַּמִּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֹן׃ יְמִינֶךָ יְיָ נֶאֱדָרִי בַּכַּחַת יְמִינֶךָ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב׃ וּבָרַב נְאוֹנֶךָ תַּהַרְס קַמֶיךָ תִּשְׁלַח חַרְוֶנְךָ וְאֶכְלָמוּ כַּקֶּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפִּיקֶךָ נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ־נֶגֶד נְזֻלִים קַפְאוּ תַהֲמַת בְּלִבָּיָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְוֶךָ אֲשִׁיג אֶחְלַק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיִק חַרְבֵי תוֹרִישְׁמוֹ יָדֵי׃ נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ כַּסְּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפְרֹת בְּמַיִם אֲדִירִים׃ מִי־כַמְכָה בְּאֵלִם יְיָ מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא׃ נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אָרֶץ׃ נְחִיתָ בַּחֲסִדֶךָ עִם־זֶו נֶאֱלָתָ נְחִלָּתָ בְּעִזֶךָ אֶל־נְוֶה קְדֻשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְנְזוּן חֵיל אֲחִיז וְשִׁבֵי פִלְשֶׁת׃ אַז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב וַאֲחִיזוּ רָעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בַּגְּדֹל זְרוּעֶךָ יָדְמוּ כְּאָבֹן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֹר עִם־זֶו קִנִּיתָ׃ תִּבְאָמוּ וַתִּטְעֲמוּ בַּחַר נְחִלָּתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָתָ יְיָ מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעֵלְם וַעֲד׃ יְיָ וַיִּמְלֹךְ לְעֵלְם וַעֲד׃

כִּי לַיְי הַמְּלוּכָה. וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט
 אֶת־הַר עֶשׂוֹ. וְהִיְתָה לַיְי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבַתּוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עִזּוֹ וּמְמִשָּׁלָה נְצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תִּהְיֶה וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלִכוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת, אֵל
 הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל,
 חַי הָעוֹלָמִים:

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. [אָמֵן]. בְּעֶלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתִיהָ
 וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּתַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶנְגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן].

יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
 וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהָ דְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מְכָל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

ברכות קריאת שמע

כאשר הש"ץ מאריך באמירת 'ברכו' אומר הקהל בלחש ובכריעה:
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְרוֹמָם
 עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה, וְהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
 וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים, סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

הקהל כורע יחד עם הש"ץ
 כשאומר 'ברכו'.
 בימים שאין אומרים תחנון ש"ץ
 מאריך באמירת 'ברכו'.

**בְּרַכּוּ אֶת־
 יְיָ הַמְּבָרֵךְ:**

קהלוש"ץ יחדיו: **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

ש"ץ אומר בקול רם את ברכת יוצר עד 'את הכל'.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
 חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:** אין עונים כאן 'אמן'.

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטְוֵבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּל־כְּמַה עֲשִׂיתָ.
 מִלְּאֵה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבִדּוֹ מֵאֵז. הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ.
 אֲדוֹן עֲזָנוּ צוֹר מִשְׁנַבְּנוּ. מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מִשְׁנַבֵּב בְּעַדָּנוּ: אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
 יָדְעָה. תַּכִּין וּפָעַל זִחְרֵי חֲמָה. טוֹב יֹצֵר כְּבוֹד לְשְׁמוֹ. מְאֹרוֹת נִתֵּן
 סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי. תָּמִיד מְסַפְּרִים
 כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.
 וְעַל־מְאֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יַפְאָרוֹךְ סְלָה: תִּתְבָּרַךְ צוֹרְנוֹ מִלְּכָנוּ
 וּגּוֹאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּכָנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים
 וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתֵיו כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בְּיִרְאָה יַחַד
 בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּל־אֲהוּבִים כָּל־

בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם
 וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים |
 אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכָלֶם
 מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזֵה, וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֵה,
 לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִתְחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה, קִדְשָׁה כָּלֶם
 כְּאַחַד עוֹנִים, וְאוֹמְרִים בִּירָאָה.

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 לְעַמַּת שָׁרָפִים, לְעַמַּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל
 מְלַחְמוֹת זוֹרָע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְּהַלּוֹת
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.
 כְּאַמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן
 תֹּאִיר וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִתְּהַרָה לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַתְּבָה רַבָּה אַתְּבָתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתְךָ
 עָלֵינוּ: אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ וַתִּלְמְדוּם חֲקֵי
 חַיִּים כֵּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמְדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הַרְחֵמְנוּ הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ
 וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת
 וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַתְּבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּתוֹרַתְךָ וַיִּחַד לְבָבֵנוּ לְאַתְּבָה וּלְיִרְאָה

אֶת־שְׁמֶךָ וְלֹא־נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בְּטַחָנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע כַּנּוֹפּוֹת
הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אֹתָהּ וּבָנוּ
בְּחֶרֶף מְכַל־עַם וְלָשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלָה בְּאֵמֶת.
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יאחז את ציצייתו בידו השמאלית בשעת אמירת ג' פרשיות קריאת שמע, ואחר כך
ינשקם ויניחם בנחת מידו. עונים 'אמן' על ברכת אהבה של ש"ץ. להשלמת רמ"ח תיבות
בקריאת שמע מקדימים לה אמירת 'אל מלך נאמן' הן ביחיד והן בציבור.

אל מלך נאמן.

דברים ו, ד

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

(בלחש:) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:
וְהָיוּ תְהִדְבָּרֶיךָ הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנִתָּם
לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וְכַתַּבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים יא, יג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מְצֻוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכְלֹתָ
וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְלֹא־יְהִיֶּה מִטֶּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאַבְדֶּתֶם מִהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: הרב הקורא שמע בטעמים מרים קולו עד 'אמת'.
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו, לו וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ
 עַל־צִיצִית הַכֹּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעַשִּׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם:

יש לצרף 'אלהיכם' ל'אמת', אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע האל"ף.

ש"ץ מרים קולו במילה 'אמת'.

אַמֶּת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנֹעִים
 וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמְתָקָן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וְיֹפֵה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד: אַמֶּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר
 הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמְלִכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת:
 וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים

עַל-אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵּינוּ וְעַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זָרַע
יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקָיָם לְעוֹלָם וָעֶד.
אָמֵת וְאַמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר: אָמֵת שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּכֵנוּ מִמְּלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוֹר
יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים עוֹד זוֹלָתֶךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתֶךָ עַד-
אֲפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יִשִּׁים
עַל-לְבוֹ: אָמֵת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמִלְּךָ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים:
אָמֵת אֶתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלְּךָ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
כָּל-בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָּ וּבְכוֹרֶךָ גָּאַלְתָּ. וַיִּם-סוּף בִּקְעֵת וַזְדִּים טַבַּעַת
וַיִּדִידִים הִעֲבַרְתָּ. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם, אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר:
עַל-זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמִלְּךָ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשְׂא גְדוֹל
וְנוֹרָא מְשֻׁפֵּיל גְּאִים וּמִגְּבִיָּה שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֵה עֲנּוּיִם
וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעָם אֱלֹיוֹ: (מהרי"ל נהג לעמוד מכאן)
תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלֵם.

מִי-כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ, מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בִּבְקֻדְשׁ.
נוֹרָא תְּהִלָּת, עֲשֵׂה פְּלֵא:

שִׁירָה תְּרַשָּׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְיָ יִמְלֹךְ, לְעַלְמֵי וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנָאֲמֶךָ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל
תְּסֻדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר תְּסֻדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֹךְ חַפְּצֵי חַיִּים. וְכַתְּבָנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהֵים חַיִּים:

מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף מוסיפים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיֹּשְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֹךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בכל עשרת ימי התשובה בחזרת הש"ץ אין הקהל אומר 'זכרנו', מי כמוך', 'וכתוב', אך הקהל עונה: 'אמן' על אמירת 'וכתוב לחיים טובים בני בריתך', וכן הקהל מקדים לומר 'בספר חיים' לפני הש"ץ.

ש"פ: נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמִּי
 מְרוֹם. כְּפָתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר.
 קהל וש"פ: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ: ש"פ: לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. קהל וש"פ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי
 מִמְּקוֹמוֹ: ש"פ: וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. קהל וש"פ: יִמְלֹךְ
 יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּ־יְיָ:
 ש"פ: לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנִצְחַת נִצְחִים קְדֻשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ
 וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ
 גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
 בעש"ת: הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ
 וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקְדוּשִׁים בְּכָל־
 יוֹם יְהִלְלוּךָ
 סְלָתָהּ בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הָאֵל
 הַקְּדוֹשׁ:

בעש"ת:
 הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַעֵת וּמְלַמֵּד לְאֵנוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה בִּינָה
 דַּעַת וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁבְנוּ אָבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקַרְבָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְךָ וְתַחֲזִירָנוּ
 בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטֵאנוּ¹ מְחַל־לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.² כִּי מוֹחֵל
 וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסְלוּחַ:

רְאֵה בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאֲלָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גּוֹאֵל
 חֲזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:³

1. בכל מקום בתפילות שאומר 'חטאנו' יכה על ליבו. 2. בתענית צבור בשחרית אומרים כאן סליחות.

3. בתענית צבור מוסיף הש"ץ כאן בחזרת התפילה: עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ. בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתָנוּ כִּי בְצָרָה
 גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ. אֶל־תִּפְּן אֶל־רַשְׁעֵנוּ. וְאֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ.
 הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ. יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמָנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כְּדָבָר
 שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טָרֵם־יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתָּה יי
 הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּה. וְהַעֲלֵה
 רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מִכּוֹתֵינוּ. * כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
 אִתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עַלְיָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי
 תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרַכָּה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה)
 עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן
 וְאַנְחָה וּמְלוּךְ עַלְיָנוּ אַתָּה יְיָ לְבִדּוֹךְ בַּחֲסֹד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקְנוּ
 בַּמִּשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: בעשׂי"ת: תְּמַלֵּךְ הַמִּשְׁפָּט:

לְמִשְׁפָּדִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־הַמִּינִים כְּרַגַּע יֵאבְדוּ וְכָל־אוֹיְבֵי
 עַמֶּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ וּמְלָכוֹת זָרוֹן מִהֲרָה תִעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתִמְגַּר
 וּתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָרִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל־פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלְיָנוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלָקְנוּ
 עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בִּטְחָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעַן
 וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

* אם יש לו חולה אומר: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשלח מהרה רפואה שלמה
 מן־הַשָּׁמַיִם. רַפּוּאָה תִנָּפֵשׁ וְרַפּוּאָה תִגּוּף, לְחוֹלָה פְּלוּנִי בֶן פְּלוֹנִית בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ
וּבְנִיה אֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְיֶין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צַמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ וְקַרְנּוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קָרְן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ
מִלְכֵנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם. וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן
וְתַהֲי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדְּךָ.
וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפִלִּיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חודש:	בפסח:	בסוכות:
ראש תְּחִלַּת חֹדֶשׁ הַזֶּה.	חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.	חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה.

זְכוֹרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקוּדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְתַחֲנוּנוֹ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מִלְּךָ תַחֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

כשהש"ץ מתחיל 'מודים' אומרים הציבור:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר תַּיִנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל-תַּיִנוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל-נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל-נַסְיָךְ שְׁבַכְל-יוֹם עַמְּנוּ וְעַל-
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל-עֵת עָרַב
וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ.
מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר תַּיִנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל-תַּיִנוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל-נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל-נַסְיָךְ שְׁבַכְל-יוֹם עַמְּנוּ וְעַל-
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל-עֵת עָרַב
וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ.
מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת
שְׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בפורים:

בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בְּ-יִוְחָנָן כַּהֵן גְּדוֹל חַשְׁמוֹנֵי וּבְנָיו.
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
אֶת-רִיבָם הִנַּחְתָּ אֶת-דֵּינָם נִקְמַתְךָ אֶת-נִקְמַתָם מִסְרַתְךָ
גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֵנוּ אֶת-הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ
אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בְּ-יִוְחָנָן כַּהֵן גְּדוֹל חַשְׁמוֹנֵי וּבְנָיו.
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
אֶת-רִיבָם הִנַּחְתָּ אֶת-דֵּינָם נִקְמַתְךָ אֶת-נִקְמַתָם מִסְרַתְךָ
גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנֵנוּ אֶת-הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ
אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל-כָּל־מַלְאָכָי וְיִתְרוֹמָם שְׁמַיָּךְ מִלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: וכתוב לחיים טובים בני בריתך.

וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְיֶה לָנוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת: *

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

* בארץ ישראל בחזרת התפילה כשיש כהנים ש"ץ אומר בלחש 'או"א' עד 'אהרן ובניו', ובקול רם ובנעימה 'כהנים', והקהל ממשיך עמו 'עם קדוּשָׁךְ, כאמור'. וכשאינן כהנים אומר הש"ץ: 'או"א ברכנו ... כאמור. יברכך וגומרה.

לפני נשיאת כפים אומרים הכהנים בלחש:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתֵהִי הַבְּרָכָה הַזֹּאת שְׁצוּיָתָנוּ לְבָרֶךְ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַל תְּהִי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּנָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהַנִּים עִם קְדוּשָׁתְךָ, כְּאֲמֹר.

הכהנים מחזירים את פניהם כלפי העם מיד אחר קריאת הש"ץ 'כהנים', וקודם התחלת הברכה. המדקדקים מכסים בטלית את פניהם לפני ילדיהם בשעת ברכת כהנים וכמו כן עושה גם הש"ץ. בבית האבל, ש"ץ אומר 'או"א' וגומרה, והכהנים לא נושאים את כפיהם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֲהָרֹן וְצַנְנוּ לְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

וּבְרָכָה יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: יְאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ:

יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

אחר שסיימו הכהנים את ברכתם אומר הש"ץ 'שים שלום'...

והכהנים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. עֲשֵׂינוּ מַה שְׁנִזְרַתָּ עָלֵינוּ, אֲף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ: תִּשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קְדְשֶׁךָ מִן-הַשָּׁמַיִם, וּבָרֶךְ אֶת-עַמֶּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לָנוּ. כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

ואומר הקהל:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה. אַתָּה שְׁלוֹם וְשְׁמֶךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן שְׂתֵשִׁים עָלֵינוּ וְעַל-עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבַרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי.
וְכָל-הַחֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי,
וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת:
וְעַרְבָה לֵי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר התפילה בקול (ואומר תחילה בלחש 'אד' שפתי תפתח') עד 'המברך את עמו
ישראל בשלום', ובימים שאין אומרים תחנון ממשיך כאן בקדיש (בעמוד 37).
בפורים ובתשעה באב אומרים קרובות בחזרת הש"ץ בשחרית. בר"ח, בחוה"מ ובחנוכה
אומרים כאן הלל (בעמוד 49). בעשרת ימי תשובה אומרים כאן 'אבינו מלכנו' (בעמוד 63).

בימי החול נופלים אפים ואומרים 'רחום וחנון' (בעמוד 35). בימי שני וחמישי מקדימים
לנפילת אפים את תפילת 'והוא רחום', ואומרים אותה מעומד.

אלה ימי החול שאין אומרים בהם תחנון ונפילת אפים בתפילת שחרית: ראש חודש, כל
חודש ניסן, ל"ג בעומר, מר"ח סיון עד אסרו חג דשבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה,
מערב יום הכפורים עד ראש חודש מרחשון, חנוכה, ט"ו בשבט, פורים קטן ב' ימים, פורים
גדול ב' ימים. (ובפסח שני אומרים תחנון כרגיל.)

אין אומרים תחנון ונפילת אפים לא בבית האבל, ולא בבית הכנסת ביום המילה, וכן
כאשר הסנדק, המוהל או אבי הבן משתתפים בתפילה, וכן חתן (החל מיום החתונה עד סוף ז'
ימי המשתה). כדי למנוע ביטול אמירת תחנון, יוצא החתן מבית הכנסת בשעת אמירת תחנון.

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל-חמתו: אתה יי לא-תכלא רחמיה ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן-הגוים. להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: אם-עונות תשמר-יה אדני מי יעמד: כי-עמך הסליחה למען תנא: לא כחטאינו תעשה-לנו ולא כעונתינו תגמול עלינו: אם-עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך: זכר-רחמיה יי וחסדיך. כי מעולם המה: יעננו יי ביום צרה ישגבנו שם אלהי יעקב: יי הושיעה. המלך יעננו ביום-קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך: אדוננו אלהינו שמע קול תחנונינו וזכר-לנו את-ברית אבותינו והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד תזקה ותעש-לך שם כיום הזה. חטאנו רשענו: אדני ככל-צדקתיך ישב-נא אפך ורחמך מעירך ירושלים הר קדשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לתרפה לכל-סביבתינו: ועתה שמע אלהינו אל-תפלת עבדך ואל-תחנוניו והאר פניך על-מקדשך השמים. למען אדני:

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה. כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על-רחמיה הרבים: אדני שמעה, אדני סלחה, אדני הקשיבה ועשה אל-תאחר. למענך אלהי, כי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל-הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה יי אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: הושיענו למען שמך צורנו מלכנו וגואלנו: חוסה יי

עַל-עַמְּךָ וְאֵל-תַּתֵּן נִחְלָתְךָ לְחִרְפָּה לְמִשְׁלַבֶּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֵלֵהֶם: יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאָנוּ וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדָּנוּ, שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל יַעֲמֵד-לָנוּ בְּעֵת צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים, צְדָקָה
 עָשִׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: כְּרַחֵם אָב עַל-בָּנִים כֵּן תִּרְחַם יי עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חַמּוֹל עַל-עַמְּךָ רַחֵם עַל-נִחְלָתְךָ חוֹסֵה-נָא
 כְּרַב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי לָךְ יי הַצְּדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת:

הַבֵּט-נָא רַחֵם-נָא עַל-עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 יי אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מִרְעִיתְךָ וְאֵל-יִמְשָׁל-בָּנוּ קַצֵּף
 כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 בְּרִיתְךָ הַבְּיָטָה וְעַנּוּן בְּעֵת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה בְּךָ תּוֹחַלְתָּנוּ
 אֱלוֹת סְלִיחוֹת אָנָּה סְלַח-נָא אֵל טוֹב וְסָלַח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה
 לְפָנֶיךָ עֲקָדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 כְּחִסְדְּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבְּיָטָה וְעַנּוּן בְּעֵת צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְכָּנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל-תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרוּעַ מַעֲלָלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחִסְדֶּיךָ וְכְרַב טוֹבָךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמְּלֵ-נָא עָלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלוֹת
 אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרָנוּ: אֵל-תַּעֲזָבֵנוּ יי, אֱלֹהֵינוּ אֵל-תִּרְחַק מִמָּנוּ.
 כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה מִחֶרֶב וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבַר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל-צָרָה וְיִגּוֹן
 הַצִּילָנוּ כִּי לָךְ קוּיָנוּ וְאֵל-תִּכְלִימָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ בָּנוּ
 וְזָכַר-לָנוּ אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. רְאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ
 וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתָנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל-פֶּה:

אל רחום וחנון רחם עלינו ועל כל־מעשיך כי אין כְּמוֹךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ אָנָּה שָׂא נָא בְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי
 וְקַיִם הַחֲסִין בְּכַח חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ שְׁמַע מִלְּכֵנוּ תִּפְלְתָנוּ וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ תִּצִּילֵנוּ
 שְׁמַע מִלְּכֵנוּ תִּפְלְתָנוּ וּמִכָּל־צָרָה וְיִגוֹן תִּצִּילֵנוּ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אַתָּה,
 וְשְׁמֹךְ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֶל־תִּטְשֵׁנוּ
 בּוֹרְאֵנוּ וְאֶל־תִּשְׁכַּחֵנוּ נִצַּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמִרְגֵז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר
 לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֶל־תִּפְּן אֶל־קִשְׁיָנוּ
 וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה
 לְעַמֶּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן יִרְכַּךְ עֲשֵׂה
 חֶסֶד חֲנּוּם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: חוֹסֵה יי עַל־עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעַמֶּךָ
 וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמִּנְפֶּה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ
 אֲדוֹנֵי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים: מִה־נִּתְאוּנָן מִה־נִּאֲמַר מִה־נִּדְבַר
 וּמִה־נִּצְטַדֵּק: נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וּנְחַקְרָה וּנְשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינֶךָ
 בְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָּה
 יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: לָךְ יי חֲפִינוּ לָךְ יי קִוִּינוּ לָךְ יי נִיחַל
 אֶל־תִּחַשָּׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם אָבְדָה תִּקְוַתָם כָּל־בֶּרֶךְ
 וְכָל־קוֹמָה לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחסאים נבהלה נפשנו מרב
 עצבוננו אל-תשכחנו נצח קומה והושיענו כי חסינו בך: אבינו
 מלפנו אם אין בנו צדקה ומעשים טובים זכר-לנו את-ברית
 אבותינו ועדותינו בכל-יום יי אחר: הביטה בענינו כי רבו
 מכאובינו וצרות לבבינו: חוסה יי עלינו בארץ שבנו ואל-תשפוך
 חרונו עלינו. כי אנחנו עמך בני בריתך: אל הביטה דל כבודנו
 בגוים ושקצונו כטמאת הנדה: עד-מתי עזך לשבי ותפארתך
 ביד-צר: עוררה גבורתך וקנאתך על-שונאינו הם יבושו ויחתו
 מגבורתם ואל-ימעטו לפניך תלאותינו: מהר יקדמונו רחמיך
 ביום צרתנו ואם-לא למעננו למענך פעל ואל-תשחית זכר
 שאריתנו: וכן אם המיחדים שמך פעמים בכל-יום תמיד באהבה
 ואומרים. שמע ישראל יי אלהינו יי אחר:

נפילת אפים

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני:
 יי אל-באפק תוכיחני. ואל-בחקמתך תיסרני: חנני יי כי-אמלל אני.
 רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואת יי עד-מתי: שובה
 יי חלצה נפשי. הושיעני למען חסדך: כי אין במקות זכרך. בשאול מי
 יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי. בדמעתי ערשי
 אמסה: עששה מכעס עיני. עתקה בכל-צוררי: סורו ממני כל-פעלי
 און. כי-שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנותי. יי תפלתי יקח: יבושו
 ויבהלו מאד כל-איבי. ישבו יבושו רגע:

בשני וחמישי בשחרית מוסיפים 'יי אלהי ישראל'. אבל בשאר ימי השבוע אומרים מיד 'ואנחנו לא נדע'.

ח"ק יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

קהל הַבַּט מִשָּׁמַיִם וְרָאָה כִּי הִינּוּ לְעַג וּקְלָס בְּגוֹיִם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן לְטָבַח יוֹבֵל לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחַרְפָּה:

קו"ח ובכל-זאת שמך לא שכחנו נא אל-תשכחנו:

יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

קהל זָרִים אֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתַקְוָה, חוֹן אִם לְשִׁמְךָ מְקוֹה, טָהוֹר יְשׁוּעָתְנוּ קָרְבָה, יִגְעָנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ, רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת-כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ:

קו"ח אָנָּא שׁוֹב מִתְרוֹנֶךָ וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:

יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

קהל חוֹסֵה יי עַלְיָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֶל-תַּתְּנֵנוּ בְיָדֵי אַכְזָרִים, לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל תֵּאָחֵר:

קו"ח אָנָּא שׁוֹב מִתְרוֹנֶךָ וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:

יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

קהל קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחַן וְאֶל-תִּטְשֵׁנוּ בְיָד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת-שְׁמֵנוּ, זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֵּה אֶת-זַרְעֶכֶם, וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה:

קו"ח ובכל-זאת שמך לא שכחנו נא אל-תשכחנו:

יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

קהל עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

קו"ח יי אלהי ישראל שוב מתרון אפק והנחם על-הרעה לעפק:

בשחרית אומרים זה בתענית צבור בלבד. כל פסוק אומר חזן ואחריו קהל.

שומר ישׂראל שְׁמור שְׁאֲרִית ישׂראל וְאֶל-יֶאֱבֹד ישׂראל הָאוֹמְרִים שְׁמַע ישׂראל:
שומר גוי אֶחָד שְׁמור שְׁאֲרִית עִם אֶחָד וְאֶל-יֶאֱבֹד גוי אֶחָד הַמְיַחֲדִים שְׁמָךְ יי
אֶל־הֵינוּ יי אֶחָד:

שומר גוי קְדוֹשׁ שְׁמור שְׁאֲרִית עִם קְדוֹשׁ וְאֶל-יֶאֱבֹד גוי קְדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים
בְּשֵׁלֶשׁ קְדוֹשׁוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ:

מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים וּמְתַפְּיִס בְּתַחֲנוּנִים הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיִּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:
(בלחש): אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲנֻנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ (נהגו לעמוד מכאן) מִהַנְּעִשָׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:
זְכֹר-רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶּיךָ. כִּי מַעֲוָלָם הִמָּתָה: יְהִי-חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ.
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים. מִתֵּר יִקְדְּמוֹנוּ
רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ. כִּי-רַב שָׁבַעְנוּ בְּיָדְךָ
רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר: כִּי-הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי-עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ. וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל-חַטָּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יְתַנַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. [אָמֵן]. בְּעֶלְמָא דְּבִרְאָ כַרְעוּתִיהַ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן].

יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מְכַל-בְּרַכְתָּא
וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

בשני וחמישי אומרים זה ויש לאמרו מעומד. ואומרים אותו גם בכל תענית צבור אף אם אינה
בימי שני וחמישי. ואין אומרים אותו לא בראש חודש ולא בחול המועד ולא בחנוכה ולא בשני ימים
של פורים קטן ושל פורים גדול ולא בבית האבל. החזן אומר ואחריו הקהל.

אֵל אֶרֶךְ אַפָּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת אֶל-בְּאֶפְיָ תוֹכִיחֵנוּ: חוֹסֵה יי עַל-
עַמְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל-רָע: חֲטָאנוּ לָךְ אָדוֹן סְלַח-נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

סדר קריאת התורה

וַיְהִי בַּבֹּקֶר הָאֵרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֲיִבֶיךָ וַיִּגְסוּ
מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָּיִם: בְּרוּךְ
שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

ש"ץ מקבל את ספר התורה בב' ידיו ומחזירו לימינו, עומד לפני ההיכל, מגביהו ואומר בקול רם:

גִּדְלוּ לַיְיָ, אֱתֵי. וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ, יַחְדָּו:

והולך הש"ץ ופונה דרך ימינו ועולה עמו למקום שקורין שם. וכל מי שספר תורה עובר לפניו
חייב לעמוד מפניו ולחבקו בשתי ידיו אם אפשר לו ולנשקו. וכל מי שעובר לפניו צריך ללוותו
עד הבימה, ובדרך הליכתו אומרים:

לֵךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנְצַח וְהַהוֹד, כִּי־כָל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לֵךְ יְיָ הַמְמַלְכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: רוּמְמוֹ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְתַרְם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְתַר קְדָשׁוֹ. כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אֵב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עִם עֲמוּסִים וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אִיתָנִים
וַיַּצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים
וַיַּחַן עָלֵינוּ לְפָלִיטָה עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח הספר תורה על השולחן וממשיך בלי הפסק ואומר:

וְהַתְנַלָּה וְהַתְרָאָה מְלִכּוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְן קָרוֹב וַיַּחַן פְּלִיטָתֵנוּ וּפְלִיטָת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל תָּבוּ גְדֹל
לְאֱלֹהֵינוּ וְתִגְדֹל כְּבוֹד לְתוֹרָתוֹ. כַּתָּן קָרַב. יַעֲמֹד (ר' פלוני בן ר' פלוני תפתי):
בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.
עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מְחַפֵּימַת פֶּתִי: פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי־לֵב. מִצְוֹת יְיָ בְּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל, תָּמִים
דְּרָבוּ. אֲמַרְתֵּי צְרוּפָה. מִגֵּן הוּא לְכָל תַּחֲסִים בּוֹ: קַהַל וּש"ץ יַחֲדוּ: וְאַתָּם
תְּדַבְּקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם. תִּיִּים פְּלֶכֶם הַיּוֹם:

העולה אוחז בשתי ידיו בעצי החיים של הס"ת ואומר: בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קהל עונה והמברך יחד עמהם: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

והעולה ממשיך: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

כשמתחיל הקורא לקרות בתורה יסיר ידו השמאלית מהספר תורה ותשאר יד ימינו לבדה אוחזת בספר תורה כל זמן הקריאה, וגם הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה. וגם אזני כל העם יהיו אל ספר התורה לשמוע הקריאה מפי הקורא ולכוין בה בכל יכלתם באימה וביראה. ולאחר הקריאה ינשק עם ציצית בפסוק שסיים וגולל את ספר התורה ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נְטִיעַ בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

והקורא מברכו:

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְתָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת ר' פלוני בן ר' פלוני, אוֹתוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּעֵבוֹר שְׁעָלָה לְכַבוֹד הַמָּקוֹם וְלְכַבוֹד הַתּוֹרָה. בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיִצְיִלְהוּ מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָיו וְיִבְרַכֵּהוּ עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אָחָיו. וְנֹאמַר אָמֵן:

ואחר שבירכו הקורא ב'מי שברך' ירד בדרך אחרת מזו שעלה בה.

ברכת הגומל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׁנִמְלָנִי כָּל־טוֹב: וְעוֹנִים הַקָּהַל: מִי שְׁנִמְלָךְ כָּל־טוֹב הוּא יְגַמְלָךְ כָּל־טוֹב סָלָה:

כשמגיע בנו להיות בר מצוה, מברך האב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁפָּטַרְנִי מִעֲנָשׁוֹ שֶׁל זֶה:

בגמר קריאת התורה בשחרית אומר כאן הש"ץ הקורא חצי קדיש (בעמ' 37).

כשמגביהים את ספר התורה משתחווים קצת כנגד הכתב ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי יִשְׂרָאֵל: עַל־פִּי יְיָ בְיַד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּתְזַיקִים בָּהּ. וְתַמְכִּיחַ מְאֹד: דְּרַכִּיחַ

דְּרָכֵי-נְעָם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אֶרֶךְ יָמִים בְּיַמֶּינָהּ. בְּשִׂמְאוֹלָהּ
עֲשֹׂר וְכָבוֹד: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדְוֶיר:

ההתעסקות בהלבשת ספר התורה נעשית בידי חמישה אנשים, דהיינו שלושה אנשים בנוסף לבעלי 'הגבהה' ו'גלילה', והם: מקפל המפה (-וימפל), המושיט ומחזיק עצי החיים.

מיד אחרי הגלילה, ש"ץ נוטל את ספר התורה להוליכו מהבימה ולהחזירו לארון הקודש, ואומר:

יְהִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ כִּי-נִשְׁנַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

קהל: הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיָּרַם קָרַן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל-חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּ-יָהּ:

כד לְדוֹד מְזֻמּוֹר. לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי-הוּא
עַל-יָמִים יְסֻדָּהּ. וְעַל-נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ: מִי-יַעֲלֶה בְּתֶר-יְיָ, וּמִי-יִקּוּם
בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפָּיִם וּבֶר-לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי,
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וַצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה
דוֹר דִּרְשׁוֹ, מִבְּקִשֵׁי פִנּוּךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְיָ
עֲזוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת,
הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

בהכנסת ספר התורה לארון הקודש אומרים:

וּבִנְחָה יֹאמֵר. שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לְמַנוּחָתְךָ,
אֲתָה וְאֶרְוֹן עֲזָךְ: כְּתַנִּיךָ יִלְבְּשׁוּ-צִדְקָה, וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר
דָּוִד עֲבַדְךָ, אֶל-תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: כִּי לָקַח טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם,
תּוֹרַתִי אֶל-תֵּעָזְבוּ: עֵץ-חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶינָהּ מֵאֲשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי-נְעָם, וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵיךָ
וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדְמָם:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֶלֶהִיו:

קמה תהלה לך. אַרְוַמְמָה אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַתְּלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ.
וּגְבוּרַתְךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זְכֹר רַב־טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ.
וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךָ אַפַּיִם וּגְדֹל־חֶסֶד: טוֹב־יְיָ
לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנְּפֹלִים.
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת־יְדֶךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וַחֲסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קִרְאָיו.
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן־יִרְאֶוּ יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו. וְאַתָּה כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהַלֵּת יְיָ יִדְבַר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
קטו, יח וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הִלְלוּ־יְהוָה:

באלה הימים בלבד אין אומרים 'למנצח': ראש חודש, ערבי רגלים, חול המועד, אסרו חג (גם של יו"כ), תשעה באב, ערב ראש השנה, ערב יום הכפורים, חנוכה, ב' ימים של פורים קטן, ב' ימים של פורים גדול.

כ לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יִשְׁנֹבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יִשְׁלַח־עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחַתְךָ. וְעוֹלָתְךָ

יְדַשְׁנָה סֵלָה: יִתֵּן-לָךְ כָּל-בָּבֶקֶךָ. וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גְרַנְנָה בִישׁוּעָתְךָ
 וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל. יִמְלֵא יי כָּל-מִשְׁאָלוֹתֶיךָ: עֲתָה יְדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ
 יי מְשִׁיחוֹ. יַעֲנֶהוּ מְשִׁמֵי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי
 בְּסוּסִים. וְאֲנַחְנוּ, בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ. וְאֲנַחְנוּ
 קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ:

בתשעה באב ובבית האבל מדלגין את הפסוק 'ואני זאת בריתי'.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבִי פִשַׁע בְּיַעֲקֹב. נְאֻם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֲתֶם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ.
 לֹא-יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אָמַר יי, מֵעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם:

וְאֵתָה קְדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר,
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן-דִּין וְאֲמַרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא בֵּית שְׁכִינְתָה קְדִישׁ
 עַל-אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָה קְדִישׁ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יי צְבָאוֹת מְלֵיָא
 כָּל-אֲרַעָא זִיו יְקָרָה:

וּתְשָׁאֲנֵי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי, קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל.

בְּרוּךְ כְּבוֹד-יי מִמְקוֹמוֹ:

וְנִטְלָתְנֵי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרֵּי קָל זִיע סְגִיָא דְמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין.

בְּרִיךְ יְקָרָא דְיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָה:

יי יְמִלְךָ, לְעֵלַם וְעַד:

יי מְלִכּוּתֵיהָ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא:

יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, שְׁמֶרְהָ-זֹאת לְעוֹלָם,
 לְיִצְרַר מִחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְךָ. וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהֵיךָ: וְהוּא רַחוּם
 יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא-יַעִיר
 כָּל-חַמַּתּוֹ: כִּי-אֵתָה אֲדַנִּי טוֹב וְסִלָּח. וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרָאֵיךָ:

צְדִקְתְּךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּיָנוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם: בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשָּׁנֹב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאָנוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיְשִׂם בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי. וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בְּיָי עַד־יְעַד. כִּי בָּיָה יְיָ צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדִקוֹ. יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֵּאדִיר:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. [אָמֵן.] בְּעֵלְמָא דְבְרָא כְרַעוּתִיהַ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן.]

יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהַ דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֵלָא מְכָל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵיךָ בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמַיָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָא וְחַיִּים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל.
 וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.
 וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא
 אומר מעומד:
 עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכָל-הַמוֹנָם. שָׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
 לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינָת עָזוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אָמֵת מְלַכְנוּ, אָפֶס זוֹלָתוֹ. כְּכַתוּב
 בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעֵת הַיּוֹם וַהֲשַׁבֵּת אֶל-לְבָבָךְ כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֻךְ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן-הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַכְרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדֵי וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֲלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אָרֶץ.
 יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יְוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בְּרָךְ הַנְּשַׁבַּע
 כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו.
 וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת-עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

אין אומרים קדיש אחר 'עלינו'.

שיר של יום

היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:
 לדוד מזמור. ליי הארץ ומלואה, תבל וישבי בה: כי הוא
 על-ימים יסדה. ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר-יי. ומי יקום
 במקום קדשו: נקי כפים ובר-לבב. אשר לא-נשא לשוא נפשי,
 ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי. וצדקה מאלהי ישעו: זה
 דור דרשו. מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
 והנשאו פתחי עולם. ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יי
 עוזו וגבור, יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם. ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. יי צבאות,
 הוא מלך הכבוד סלה:

היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:
 שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו
 הר-קדשו: יפה נוף משוש כל-הארץ. הר-ציון ירכתי צפון, קרית
 מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי-הנה המלכים
 נועדו. עברו יחדו: הקמה ראו כן תמהו. נבהלו נחפזו: רעה
 אחזתם שם. חיל פיולדה: ברות קדים. תשבר אניות תרשיש:
 כאשר שמענו כן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו. אלהים
 יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה. בקרב היכלה:
 כשמה אלהים, כן תהלתה על-קצוי-ארץ. צדק מלאה ימינה:
 ישמח הר-ציון, תגלנה בנות יהודה. למען משפטיה: סבו ציון
 והקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה.
 למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד. הוא
 ינהגנו על-מות:

היום יום שלישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:
 מזמור לאסף. אלהים נצב בעדת-אל, בקרב אלהים ישפט:
 עד-מתי תשפטו-עול. ופני רשעים תשאו-סלה: שפטו-דל ויתום.
 עני ורש הצדיקו: פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו
 ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימוטו כל-מוסדי ארץ: אני-אמרתי
 אלהים אתם. ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון. וכאחד השרים
 תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל-הגוים:

היום יום רביעי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:
 אל-נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול
 על-גאים: עד-מתי רשעים יי. עד-מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו
 עתק. יתאמרו כל-פעלי און: עמך יי ידכאו. ונחלתך יענו: אלמנה
 וגר יתרגו. ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה-יה. ולא-יבין אלהי
 יעקב: בינו, בערים בעם. וכסילים, מתי תשכילו: הנטע און הלא
 ישמע. אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח. המלמד
 אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם. כי-המה הקל: אשרי הגבר
 אשר-תיסרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד
 יכרה לרשע שחת: כי לא-יטש יי עמו. ונחלתו לא יעזב:
 כי-עד-צדק ישוב משפט. ואחריו כל-ישרי-לב: מי-יקום לי
 עם-מרעים. מי-יתיב לי עם-פעלי און: לולי יי עזרתה לי.
 כמעט שכנה דומה נפשי: אם-אמרתי מטה רגלי. חסדך יי
 יסעדני: ברב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: היתברך
 כסא הוות. יצר עמל עלי-חק: יגודו על-נפש צדיק. ודם נקי
 ירשיעו: ויהי יי לי למשגב. ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם
 את-אונם, וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אל-הינו:

הַיּוֹם יוֹם חַמִּישֵׁי בַשָּׁבֶת שָׁבוּ הַלְלוּם הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:
 לְמַנְצַח עַל-הַגְּתִית לְאַסָּף: הֲרַנְּנוּ לַאלֹהִים עוֹזְנוֹ. הָרִיעוּ לַאלֹהִי
 יַעֲקֹב: שְׁאוּ-זְמֶרָה וּתְנוּ-תָף. כַּנּוֹר נָעִים עִם-נֶבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
 שׁוֹפָר. בַּכֶּסֶה לְיוֹם תִּגְנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לַאלֹהִי
 יַעֲקֹב: עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שָׁמוּ, בְּצֵאתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׁפַת
 לֹא-יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוֹתִי מִסִּבָּל שְׁכֵמוֹ. כַּפְּיוֹ מִדוֹד תַּעֲבֹרְנָה:
 בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלֹצְךָ. אֶעֱנֶךָ בְּסֹתֵר רַעַם, אֶבְחָנְךָ עַל-מִי מְרִיבָה
 סִלָּה: שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲיָדָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי: לֹא-יִהְיֶה בָּךְ
 אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ, תַּמְעַלְךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרָיִם. הִרְחַב-פִּיךָ וְאַמְלֵאָהוּ: וְלֹא-שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי. וַיִּשְׂרָאֵל
 לֹא-אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְתָּהוּ בַשְּׂרִירוֹת לְבָם. יִלְכוּ בְמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ
 עַמִּי שָׁמַע לִי. יִשְׂרָאֵל בַּדְּרָכֵי יִתְלַכּוּ: כַּמַּעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ.
 וְעַל-צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדַי: מִשָּׁנְאֵי יְיָ יִכְחָשׁוּ-לוֹ. וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם:
 וַיֵּאכִילָהוּ מִחֶלֶב חֶטָּה. וּמִצֹּר, דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

הַיּוֹם יוֹם שְׁשֵׁי בַשָּׁבֶת שָׁבוּ הַלְלוּם הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:
 יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ. לָבַשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֲזָר, אֶף-תַּכּוֹן תַּבֵּל
 בַּל-תַּמוּט: נָכוֹן כַּסְּאֶךָ מֵאֵז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת מָזִם רַבִּים, אֲדִירִים
 מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֲדַתְּיָךְ נֶאֱמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ
 נֶאֱוָה-קָדֵשׁ. יְיָ, לְאֶרֶץ יָמִים:

יתום שהוא אבל אומר כאן קדיש [רק אם יש יותר מיתום אבל אחד].

אחר שיר של יום אומרים מזמור זה.

פג שִׁיר מְזֻמָּר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֶל־דָּמִי־לָךְ. אֶל־תִּחַרְשׁ
וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי־תִגַּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינִי. וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ:
עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד. וַיִּתְיַעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ, לָכֵן וְנִכְחִידֶם
מִגּוֹי. וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעֲצוּ לֵב יַחְדָּו. עָלֶיךָ בְּרִית
יִכָּרְתוּ: אֶתְּלִי אָדוּם וַיִּשְׁמַעֲאֱלִים. מוֹאֵב וְהַגָּרִים: גָּבַל וְעַמּוּן
וְעַמְלֶק. פָּלְשֶׁת עִם־יִשְׁבִי צוּר: גַּם־אֲשׁוּר גִּלְוָה עַמָּם. הָיוּ זְרוּעַ
לְבַנְי־לוּט סָלָה: עָשָׂה־לָּהֶם כְּמִדְיָן. כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן:
נִשְׁמְדוּ בְּעֵין־דָּאֵר. הָיוּ דָמָן לְאַדְמָה: שִׁיתָמוּ נְדִיבֵימוּ כְּעַרְב
וְכִזְאָב. וְכִזְבַּח וְכִצְלָמָנַע כָּל־נְסִיכֵימוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ. אֵת
נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי, שִׁיתָמוּ כַּגִּלְגָּל. כְּקֶשׁ לְפָנֵי־רוּחַ: כְּאֵשׁ
תִּבְעַר־יַעַר. וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרֶךָ.
וּבְסוּפְתֶךָ תִּבְתֵּלֶם: מִלֵּא פָנֵיהֶם קָלוֹן. וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְיָ: יִבְשׁוּ
וַיִּבְהָלוּ עַד־יַעַד. וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ יְיָ לְבַבְךָ.
עָלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

כאן קדיש יתום נאמר אפילו אין שם אבל. ואין אומרים 'ברכו'.

כאשר למדו מעט מסיים בדבר אגדה ואומר קדיש דרבנן (בעמוד אחרון).

בחודש אלול בכל יום חול תוקעים ג' פעמים תשר"ת אחר תפילת שחרית (או מוסף) וגם אחר תפילת ערבית (ולא אחרי מנחה), החל מבוקר יום א' דר"ח אלול אחר תפילת מוסף (אם אינו חל בשבת). ומפסיקים לתקוע שלושה ימים לפני ראש השנה.

בבית האבל אומרים לאחר כל תפילה מזמור זה, גם בימים שאומרים בהם תחנון.

טז מִכְתָּם לְדוֹד. שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: אָמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה,
טוֹבָתִי בַל־עָלֶיךָ: לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאָרֶץ הַקְּדוֹת, וְאֲדִירִי כָּל־חֲפָצֵי־בָם:
יִרְבוּ עַצְבוֹתָם, אַחַר מְהָרוּ. בַּל־אֲסִיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבַל־אֲשָׂא
אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתָי: יְיָ מְנַת־חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: תִּבְלִים
נִפְלוּ־לִי בִּנְעָמִים, אַף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרְךָ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצָנִי,
אַף־לִילוֹת יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי: שְׁוִיתִי יְיָ לְנִגְדֵי תְמוּד, כִּי מִיְמִינֵי בַל־אֲמוּט:
לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכַּן לְבַטָּח: כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי

לְשֹׂאֵל, לֹא־תִתֶּן תְּסִידֶךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ תַּיִם. שִׁבְעַ
שְׁמֹחוֹת אֶת־פְּנֵיךָ, נְעֻמוֹת בֵּימֵינֶךָ נִצַּח: ואומר האבל קדיש יתום.

נהוג כשפוגש בעל יארצייט
אומר לו: עַד בֵּימֵי הַגּוֹאֵל.
ומשיבו: בְּמִתְרָה בֵּימֵינוּ.
ואומר: אָמֵן.

ניחום אבלים:
הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתְךָ [אֶתְכֶם]
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי
צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

ביציאה מבית הכנסת נעמד אצל הפתח, משתחוה אל ארון הקודש ואומר:
יְיָ נִחֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ, לְמַעַן שׁוּרְרֵי. תִּישַׁר לְפָנַי דְּרָכְךָ:

סדר נטילת לולב

פני המנענע למזרח בכל הנענועים, וסדר הרוחות: מזרח, דרום, מערב, צפון, מעלה, מטה. מהרי"ל
סילק רצועות התפילין מקשרי אצבעותיו כשנטל הלולב, הן להלל והן להושענות, משום חציצה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־נְטִילַת לֹולֵב:
[ביום הראשון מברך גם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֲחַיֵּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:]

סדר הלל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְקַרְא אֶת־הַהֲלֵל:

קִיג הַלְלוּ יְהוָה. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְזֶרְחַ שְׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ. מְהַלְלֵ שֵׁם יְיָ:
רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ. הַמְּגַבִּיהִי
לְשָׁבֶת: הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֹאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל.
מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים. עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת. אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה. הַלְלוּ־יְהוָה:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם. בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֹז: הִיְתָה יְהוּדָה
לְקַדְּשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס. הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר:

הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים. וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: מִה־לָּךְ הַיָּם כִּי תִנוּס.
 תִּירֶדֶן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים. וְגִבְעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן:
 מִלְּפָנֶי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ. מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצֹּר
 אֲנִים־מַיִם. חֲלַמֵּי־שָׁמַיִם לְמַעֲיָנוֹ־מַיִם:

בראש חודש (ולא בר"ח טבת) ובפסח (חוץ מיום טוב ראשון, ויו"ט שני בחו"ל) מדלגים לא לנו.
 קטו לא לנו יי לא לנו. כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־
 אֲמִתְךָ: לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֶינוּ בַשָּׁמַיִם. כֹּל
 אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פָּה־לָהֶם
 וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֶף
 לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמִּישוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ. לֹא־יִהְיוּ
 בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
 בְּיָי. עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא: בֵּית אֱתֶרֶן בְּטַחוּ בְּיָי. עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:
 יִרְאֵי יי בְּטַחוּ בְּיָי. עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:

יי זְכַרְנוּ יְבָרְךָ, יְבָרְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְבָרְךָ אֶת־בֵּית אֱתֶרֶן:
 יְבָרְךָ יִרְאֵי יי. הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יִסַּף יי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם
 וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיָּי. עָשָׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לַיָּי. וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: לֹא תִמְתִּים יְהַלְלוּ־יָהּ. וְלֹא כָל־יִרְדֵי
 דוּמָה: וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ יָהּ. מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם. הַלְלוּ־יָהּ:

בראש חודש (ולא בר"ח טבת) ובפסח (חוץ מיום טוב ראשון, ויו"ט שני בחו"ל) מדלגים 'אהבתי'.
 קטו אֱהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יי. אֶת־קוֹלֵי תַחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה אֲזַנּוֹ לִי. וּבִימֵי
 אֶקְרָא: אֲפָפוּנֵי חֲבַל־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׂאוּל מְצָאוּנֵי. צָרָה וַיְגוֹן אֲמָצָא:
 וּבְשֵׁם־יי אֶקְרָא. אָנָּה יי מִלְּטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יי וְצַדִּיק. וְאֵלֵהֶינוּ
 מִרַחֵם: שִׁמְר פְּתָאִים יי. דַּלְתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשֵׁי לְמִנוּחֵיכֵי.
 כִּי־יי גָּמַל עָלַיְכֵי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשֵׁי מִמָּוֶת. אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה
 אֶת־רַגְלֵי מִדְּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי. בְּאֶרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי
 אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי. כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מִה־אָשִׁיב לַיְיָ. כָּל־תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא. וּבְשֵׁם יְיָ
 אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם. נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ. הַמּוֹתָה
 לַחֲסִידָיו: אָנֹה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ. אֲנִי־עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמֹתֶךָ פִּתְחֹתָ
 לְמוֹסְרֵי: לְךָ־אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹדָה. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם.
 נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחֻצְרוֹת בַּיִת יְיָ. בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלָּיִם. הִלְלוּ־יְהוָה:
 קִיּוּ הִלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם. שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹת: כִּי גָבַר עָלֵינוּ
 חֲסִדּוֹ. וְאַמֶּת־יְיָ לְעוֹלָם. הִלְלוּ־יְהוָה:

אומרים 'הודו' ו'אנא' שבהלל, בניגון המיוחד של אותו חג ומועד, ובר"ח בניגון של אותו חודש.

ק"ח
 ש"פ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: קהל: הודו
 ש"פ: יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: קהל: הודו
 ש"פ: יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: קהל: הודו
 ש"פ: יֹאמְרוּ־נָא יִרְאִי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: קהל: הודו

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה. עֲנֵנִי בַמֶּרְחָב יְהוָה: יְיָ לִי לֹא אֵירָא.
 מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְעֲזָרִי. וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת
 בַּיְיָ. מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ. מִבְּטַח בַּנְּדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: סָבּוּנִי גַם־סָבּוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:
 סָבּוּנִי כַדְבוּרִים, דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: דַּחַה
 דַּחִיתָנִי לְנַפְלִי. וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה. גִּיהִ־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
 רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶתְלִי צַדִּיקִים. יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חַיִּל: יִמִּין יְיָ רוֹמְמָה.
 יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חַיִּל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיָּה. וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר
 יִסְרְנִי יְהוָה. וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעְרֵי־צַדִּיק. אָבֹא־בָם אוֹדָה

יְהוָה: זֶה-הַשָּׁעַר לַיְי. צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי-לִי
 לִישׁוּעָה: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי-לִי לִישׁוּעָה: אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים. הִיְתָה
 לְרֹאשׁ פְּנֵה: אָבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים. הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת. הִיא
 נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת. הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ: זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ.
 נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ. נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ:

אחר כל 'אנא' שהש"ץ אומרו בנגינה, חוזר הקהל ואומרו בהמשך אותה נגינה.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא

בְּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ. בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: בְּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ. בְּרַכְנוּכֶם
 מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵימָּה עַד-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל
 יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵימָּה עַד-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי
 אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לַיְי כִּי-טוֹב. כִּי לְעוֹלָם
 תְּסֻדּוּ: הוֹדוּ לַיְי כִּי-טוֹב. כִּי לְעוֹלָם תְּסֻדּוּ:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ
 וְעַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרַמְּמוּ
 וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
 וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מִלְּךָ מְהֵלָל בַּתְּשׁוּבָה:

בחול המועד ובראש חודש, הש"ץ אומר קדיש 'תתקבל' (בעמוד 43). ובחנוכה, חוץ מבראש
 חודש טבת, הש"ץ אומר רק חצי קדיש (בעמוד 37) ואח"כ סדר קריאת התורה (בעמוד 38).

קריאת התורה לראש חודש תמצא בעמוד 7.

מוסף לראש חודש

אחרי קריאת התורה והחזרתה לארון הקודש אומרים 'אשרי' ו'ובא לציון', ש"ץ אומר חצי קדיש ונעמדים תיכף לתפילה:

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף מוסיפים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

ש"ץ: נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. כָּשֶׁם שְׁמַקְדֵּי־יֵשִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמֵי מְרוֹם. כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר. קַהַל וּש"ץ: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ש"ץ: לְעַמְתָּם בָּרוּךְ יֵאמְרוּ. קַהַל וּש"ץ: בָּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ: ש"ץ: וּבְדַבְרֵי קְדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר. קַהַל וּש"ץ: יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּ־יָהּ:

ש"ץ: לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדִלְךָ וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
וְקְדוּשֵׁים
בְּכָל - יוֹם
יִתְלַלְלוּךָ
סְלָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יי הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ:

ראשי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נְתַתָּ, זְמַן כַּפָּרָה לְכָל-תּוֹלְדוֹתָם, בְּהִיּוֹתָם
 מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבַחַי רְצוֹן, וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֶדְם. זְכָרוֹן
 לְכֹלָם יִהְיוּ, וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבַּח חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן,
 וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלֶינוּ, וּשְׁעִירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרְצוֹן,
 וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כְּלָנוּ, וְשִׁירֵי דָּוִד עֲבֹדְךָ הַנִּשְׁמָעִים
 בְּעִירְךָ הָאֲמוּרִים לְפָנַי מִזְבִּיחֶךָ: אֶהְבֵּת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם, וּבְרִית
 אָבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהַלְכָתָן: וְאֶת-מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שִׁפְתְּבָתָּ
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל-יְדֵי מִשֶּׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ. כְּאֲמֹר:

וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְבוּ עוֹלָה לַיְי. פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
 אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנֹסְפֵיהֶם
 כְּמִדְּבָר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים לְאַיִל, וְעֶשְׂרוֹן
 לְכֶבֶשׂ, וַיִּין כְּנֹסֶכּוֹ. וּשְׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַיִם תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
 וְלִבְרָכָה. לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחָמָה. לְפָרְנֶסָה וְלְכִלְכָּלָה.
 לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן. [בר"ח אדר שני: וּלְכַפֵּרַת
 פָּשַׁע.] כִּי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל-הָאֲמוֹת, וַחֲקִי רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים
 לָהֶם קָבַעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְי, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים:

רְצֵה יְי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
 לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם מֵהִרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרְצוֹן
 וְתִהְיֶה לְרְצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

כשהש"ץ מתחיל 'מודים' אומרים הציבור:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
שְׁתַּחֲוִיתֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ כִּן תַּחֲזִינוּ
וְתַקְוֵנוּ וְתִאֲסוּךָ וְגִלּוֹתֵנוּ
לְחֻצְרוֹת קְדָשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר תַּחֲזִינוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל-תַּחֲזִינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל-נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל-נַפְסֶיךָ שְׁבַכְל-יוֹם עַמָּנוּ וְעַל-
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל-עֵת עָרֵב
וּבִקֵּר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְתַמְרָחַם כִּי לֹא-תָמוּ חֲסָדֶיךָ.
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

בראש חודש טבת אומרים כאן 'על הנסים' - בעמוד 29.

וְעַל-כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלְּכַנּוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכָל-תַּחֲזִיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִתְלָלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ
וְעִזְרָתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱתָה לְהוֹדוֹת: *

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְאוֹר
פְּנִיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשִׁי.
וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֶיךָ: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהַגִּיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ. יי, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדַמְנִיּוֹת: וְעַרְבָה לִּי
מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. פִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדַמְנִיּוֹת:

בגמר החזרה הש"ץ אומר קדיש 'תתקבל' (עמ' 43). 'עלינו' (עמ' 44).
שיר של יום הרגיל לאותו היום בשבוע (עמ' 45-47). 'שיר מזמור לאסף' (עמ' 48).

מוסף לחול המועד

אחרי קריאת התורה והחזרתה לארון הקודש אומרים 'אשרי' ו'ובא לציון', ש"ץ אומר חצי קדיש
ונעמדים תיכף לתפילה:

אֲדַנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקַנְיָה תִּכְלֵל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
וְנַאֲמֵן אַתָּה לְתַחִיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אתה קדוש
 ושמו קדוש
 וקדושים
 בכל - יום
 יהללוך
 סלה. ברוך
 אתה יי האל
 הקדוש:

ש"ץ: נקדש את שמו בעולם. כשם שמקדישים אותו בשמי
 מרום. פכתוב על יד נביאך וקרא זה אלזה ואמר.
 קהל וש"ץ: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
 כבודו: ש"ץ: לעמכם ברוך יאמרו. קהל וש"ץ: ברוך כבוד יי
 ממקומו: ש"ץ: ובדברי קדשך כתוב לאמר. קהל וש"ץ: ימלך
 יי לעולם, אלהיך ציון לדר נדר, יהללוך יי:
 ש"ץ: לדר נדר נגיד גדלך ולגצח נצחים קדשך נקדיש
 ושבתך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך
 גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו. ורוממתנו
 מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפניו לעבודתך.
 ושמו הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו יי אלהינו באהבה
 מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג

(המצות הנה זמן חרותנו) / (הסכות הנה זמן שמחתנו)

מקרא קדש זכר ליציאת מצרים: ומפני חטאינו גלינו מארצנו
 ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולראות
 ולהשתחוות לפניך ולעשות חובתינו בבית בחירתך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמו עלינו מפני הירד שנשתלחה במקדשך: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
 ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו: אבינו מלפנינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
 והנשא עלינו לעיני כל חיי וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו
 כנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו
 תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן: ואת מוסף יום חג (המצות) /

(הסכות) הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שְׂכַתְבָּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמוּר:

בחוה"מ פסח אומרים:	בא' דחוהמ"ס:	בב' דחוהמ"ס:	בג' דחוהמ"ס:	בד' דחוהמ"ס:	בה' דחוהמ"ס:	בהושענא רבה:
והקרבתם אנשה עלה	וביום השני	וביום	וביום	וביום	וביום	וביום
לוי פרים בני-בקר	פרים בני	השלישי	הרביעי	החמישי	הששי	השביעי
שנים ואיל אחד	בקר שנים	פרים	פרים	פרים	פרים	פרים
ושבעה כבשים בני	עשר	עשתי עשר	עשרה	תשעה	שמונה	שבעה
שנה. תמימם יהיו לכם:	אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר. תמימם:					

בחון לארץ בחול המועד סוכות אומרים בכל יום את קרבנות שני ימים (דהיינו, גם את של אתמול), משום ספיקא דיומא. ואומרים פעמיים 'ומנחתם'.

וּמְנַחְתָּם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר, וּשְׁנַי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וַיִּזֶן כְּנִסְכּוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַי תְּמִידִים כֶּהֱלַכְתֶּם:

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ-לָנוּ שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵ אָבוֹת שְׁעֵשׂוֹ רְצוֹנְךָ. בְּנִיחָה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל-מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמֻחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהַשֵּׁב כַּהֲנִים לְעִבּוֹדְתֶם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוּהָ לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל-זְכוּרָךְ אֶת-פָּנָי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסּוּכוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת-פָּנָי יְיָ רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ. כְּבָר כַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ:

וְהַשִּׂיָּאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכְתְּ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשֻׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וּשְׂמַחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשֻׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וַיִּשְׂמַחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹתֵיבֵי שְׂמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשובך לציזון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציזון:

מודים דרבנן

כשהש"ק מתחיל 'מודים' אומרים הציבור:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל־בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור נדור נודה לך ונספר תהלתך על־חיינו המסורים בידך ועל־נשמותינו הפקודות לך ועל־נסיך שבכל־יום עמנו ועל־נפלאותיך וטובותיך שבכל־עת ערב ובקר וצהרים. תשוב כי לא־כלו רחמיך ותמרחם כי לא־תמו חסדיך. מעולם קיינו לך.

ועל־כָּל־פְּלִים יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד. וכל־תחיים יודוך סלה ויהללו את־שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: *

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל־ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים ותחיים ושלוש. וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את־עמו ישראל בשלום:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּתְהַיֶּה: פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי.
וְכָל־הַחֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיִנְךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהַגִּיזוּן
לְבָבִי לְפָנֶיךָ. יי, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:
וְעַרְבָה לַיִּי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:

בגמר חזרת הש"ץ [בחוה"מ סוכות אומרים הושענות], ש"ץ אומר קדיש 'תתקבל' (עמ' 43),
'עלינו' (עמ' 44), שיר של יום הרגיל לאותו היום בשבוע (עמ' 47-45). 'שיר מזמור לאסף' (עמ' 48).

סדר הושענות

חז"ק: הוֹשֵׁעַ נָא:

ח' לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ, ק' הוֹשֵׁעַ נָא: ח' לְמַעַנְךָ בּוֹרְאָנוּ, ק' הוֹשֵׁעַ נָא:
ח' לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלָנוּ, ק' הוֹשֵׁעַ נָא: ח' לְמַעַנְךָ דּוֹרְשָׁנוּ, ק' הוֹשֵׁעַ נָא:

ההושענות נאמרות בסדר קבוע בכל השנים, אלא שבשבת אומרים 'אום נצורה' ולמחרת
ממשיכים כסדר. החזן עם הקהל מזמרים יחד את כל הפיוט, ללא הפסקה במילים 'הושע נא',
מלבד בשני האחרונים.

אֶעְרוֹךְ שׁוּעֵי. בְּבֵית שׁוּעֵי. גְלִיתִי בְּצוּם פְּשָׁעֵי. דְרַשְׁתִּיךָ
בְּרָאשׁוֹן
שֶׁל סוּכוֹת
אֹמְרִים:
בוֹ לְהוֹשִׁיעֵי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵי.
זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעֵי. חֵי, כֵּן תִּשְׁעֶשְׁעֵי. טוֹב, בְּאַנְק שׁוּעֵי.
יַחֲיֵשׁ מוֹשִׁיעֵי. כִּלְהַ מְרֻשִׁיעֵי. לְבַל עוֹד תִּרְשִׁיעֵי. מִהֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי.
נִצַּח לְהוֹשִׁיעֵי. שָׂא נָא עֲוֹן רִשְׁעֵי. עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵי. פְּנֵה נָא
לְהוֹשִׁיעֵי. צוּר צִדִּיק מוֹשִׁיעֵי. קַבֵּל נָא שׁוּעֵי. רוּמֵם קֶרֶן יִשְׁעֵי.
- חזן: שְׁדֵי מוֹשִׁיעֵי. הוֹשֵׁעַ נָא: תוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעֵי. הוֹשֵׁעַ נָא:

אל למושעות. בארבע שבעות. נשים בשועות. דופקי
 ביום שני אומרים:
 ערך שועות. הוגי שעשעות. וחידתם משתעשעות. זעקים
 להשעות. חכי ישועות. טפולים בק שעות. יודעי בין שעות. כורעיך
 בשועות. להבין שמועות. מפיק נשמעות. נותן תשועות. ספורות משמעות.
 עדות משמיעות. פועל ישועות. צדיק נושעות. קרית תשועות. רגש
 תשואות. - חזן: שלש שעות. הושע נא: תחיש לתשועות. הושע נא:

אם אני חומה. בקרה כחמה. גלה וסורה. דמתה
 ביום שלישי אומרים:
 לתמר. התרוגה עליך. ונחשבת כצאן טבחיה. זרויה
 בין מכעיסיה. תבוקה ודבוקה בק. טוענת עלך. יחידה ליחידך.
 כבושה בגולה. לומדת יראתך. מרוטת לחי. נתונה למכים. סובלת
 סבלך. עניה סערה. פרוית טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב.
 רשומים בשמך. - חזן: שואגים. הושע נא: תמוכים עליך. הושע נא:

אכן שתיה. בית הבחירה. גרן ארנן. דביר המצנע.
 ביום רביעי אומרים:
 הר המריה. ותר יראה. זבול תפארתך. חנה דוד.
 טוב הלבנון. יפה נוף משוש כל-הארץ. כלילת יפי. לינת הצדק.
 מכון לשבתך. נוה שאנן. סכת שלם. עלית שבטים. פנת יקרת.
 ציון המצינת. קדש הקדשים. רצוף אהבה. - חזן: שכנית כבודך.
 הושע נא: תל תלפיות. הושע נא:

אדמה מארר. בהמה ממשפלת. גרן מנזם. דגן
 במדלקת. הון ממארה. ואכל ממהומה. זית מנשול.
 ביום חמישי אומרים:
 חטה מחנב. טרף מגובי. יקב מיילק. פרח מתולעת. לקש
 מארבה. מגד מצלצל. נפש מבתלה. שבע מסלעם. עדרים
 מדלות. פרות משדפון. צאן מצמיתות. קציר מקללה. רב מרזון.
 - חזן: שבלת מצנמון. הושע נא: תבואה מחסיל. הושע נא:

חו"ק: **אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:**

חזן:

קהל:

כְּהוֹשִׁיעַתָּ אֱלִים בְּלוֹד עַמְךָ. בְּצִאתְךָ לַיִשׁע עַמְךָ.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוֹשִׁים לַיִשׁע אֱלֹהִים.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים. חַנוּן, בְּיָדָם מִעֲבִידִים.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גִּזְרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעֲבִירִים.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ כַּנָּה מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשַׁע. לְגוֹחָה מְצִינָת וַיֹּשַׁע.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נָקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ סוּבְבֵי מִזְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ הַלְּאֵי אֲרוֹן כְּהַפְּשַׁע. צִיעַר הַלְּשֵׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשַׁע. כ.ה.נ.:
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ קְהֵלוֹת בְּבִלְה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחְתָּ.
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֶי יַעֲקֹב.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 כְּהוֹשִׁיעַתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

חו"ק: **אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:**

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְךָ וּבָרַךְ אֶת־נַחְלָתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאָם, עַד־הָעוֹלָם:
 וַיְהִי דְבָרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרָבִים אֶל־יְיָ אֵלֵּהִינוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:
 לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:

ש"ץ אומר קדיש 'תתקבל' (עמ' 43), 'עלינו' (עמ' 44),

שיר של יום הרגיל לאותו היום בשבוע (עמ' 45-47). 'שיר מזמור לאסף' (עמ' 48).

סדר 'אבינו מלכנו'

בעשרת ימי תשובה בלבד אומרים 'אבינו מלכנו' אחר תפלת שמונה עשרה, הן בשחרית הן במנחה, חוץ מתפילת מנחה של ערב שבת. וכן בערב יום כיפור אין אומרים (אם לא חל בערב שבת, שאז אומרים בשחרית בלבד). הפותח וסוגר את ארון הקודש ל'אבינו מלכנו' מתעטף בטלית, אם אינו עטוף בה.

סדר 'אבינו מלכנו' נאמר בנחת, פיסקה פיסקה. כל פיסקה אומרה הש"ץ בנעימה מיוחדת, ואחריו אומרה הקהל באותה נעימה. בראש השנה ויום הכפורים, בפסקאות אחדות מאריכים יותר בנעימה, ובשאר ימי התשובה, כל הפסקאות נאמרות בניגון שוה.

אָבִינוּ מִלְכָנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ בִטֹל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ בִטֹל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ כֹּלָה כָּל־צָר וּמִשְׁטֵין מֵעָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ כֹּלָה דְּבַר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ קַרַע קָרַע רוּעַ גְּזֵר דִּינְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂטָרֵי חוּבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ זְכַרְנוּ בְּזְכוּרֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפֵּר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחַם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִגִים עַל־שֵׁם קִדְּשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחִוְדֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ תִּשְׁפּוּךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
 (בלחש:) אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

תפילת מנחה

זמנה לכתחילה בזמן מנחה קטנה.

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִתְלַלֶּךָ סְלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ.
 אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁינֵי אֶל־הָיוּ: תְּהַלֵּךְ לְדוֹד. אֲרוּמְךָ אֱלוֹהֵי תְּמִלֶךָ.

וְאֶבְרַכְהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְךָ. וְאַתְּלִלָהּ שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: וְדוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשִׂיךָ. וּגְבוּרַתְךָ יִגִּידוּ: הִדְר כְּבוֹד הַהוֹדָה. וְדַבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדֻלְתְּךָ אֶסְפְּרֶנָּה: זְכוֹר
 רַב-טוֹבְךָ יִבְיַעַנּוּ. וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרְךָ אֲפִים
 וּגְדֻל-חֶסֶד: טוֹב-יְיָ לְכֹל. וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מִעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ
 כָּל-מִעֲשִׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ.
 וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְּךָ. וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דוֹר
 וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל-הַנְּפֻלִים. וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינַי-
 כֹּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת-יְדֶיךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ
 בְּכָל-דְּרָכָיו. וַחֲסִיד בְּכָל-מִעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיָ לְכָל-קְרָאָיו. לְכֹל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן-יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו. וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּת יְיָ יִדְבַר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יְהוָה:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. [אָמֵן]. בְּעֶלְמָא דִּבְרָא כְרַעוּתִיהַ
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּתַיִכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאֹמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן].

יְהוָה שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֶלְמָא מְכָל-בְּרַכְתָּא
 וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאֹמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאֹמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

בתענית ציבור קוראים כאן בתורה, מפטירים בספר אפטרותא ושי"ן אומר חצי קדיש לפני תפילת העמידה.

אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְיִזְכָּר חַסְדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה:

זָכְרָנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפְץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף מוסיפים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לַיֹּשְׁבֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מְלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

ש"פ: נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. כָּשֶׁם שֶׁמְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמִּי מְרוֹם. כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר. קהל וש"פ: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת. מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ש"פ: לְעֲמֹתָם בָּרוּךְ יֵאמְרוּ. קהל וש"פ: בָּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ: ש"פ: וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר. קהל וש"פ: יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיוֹן לְדָר וָדָר, הִלְלוּ־יְהוָה: ש"פ: לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִגְצַח נְצַחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם נְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: בעש"ת: תְּמַלֵּךְ תְּקַדְּשׁ:	אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִתְלַלֶּךָ סִלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
	בעש"ת: תְּמַלֵּךְ תְּקַדְּשׁ:

אָתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַעֵת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּנוֹ מֵאֲתָךְ בִּינָה
הַעֵת וְהַשְּׂכֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סִלַּח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחַל-לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹת:

רְאֵה בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאֻלָּנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׂמֶךָ. כִּי גּוֹאֵל
חֲזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: ¹

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִנְשָׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה
רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-מִכּוֹתֵינוּ. ² כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עַלְיָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרִכָּה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתָנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

1. בתענית צבור מוסיף הש"ץ כאן 'עננו' (עמ' 69) בחזרת התפילה, וחותרם: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:

2. אם יש לו חולה אומר: וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁלַּח מִהַרְהָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
מִן-הַשָּׁמַיִם. רַפּוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָה הַגּוּף, לְחוֹלָה פְּלוּנִי בֵּן פְּלוּנִית בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה וְיִוְעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֶתָּה יְיָ לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקְנוּ
בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

לְמִשְׁפָּדִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־הַמִּינִים כְּרַגַּע יֵאָבְדוּ וְכָל־אוֹיְבֵי
עַמֶּךָ מִתְּהָרָה יִפְּרָתוּ וּמְלָכוֹת זָרוֹן מִתְּהָרָה תִּעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגִּיר
וּתְכַנִּיעַ בְּמִתְהָרָה בְּיַמֵּינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זָרִים:

עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל־פְּלִיטַת סוּפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ
עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בִּטְחָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעַן
וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיַמֵּינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכֹסֵא דָוִד מִתְהָרָה לְתוֹכָהּ
תָּכִין. * בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

* במנחה של תשעה באב מוסיפים לומר 'נחם' עד גמירא, לפני חתימת ברכת 'בונה ירושלים'.
(וכן חולה או יולדת המברכים על המזון שאכלו, מוסיפים 'נחם' עד 'אהיה בתוכה' לפני 'ובנה ירושלים').

נחם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אַבְלֵי צִיּוֹן, וְאֶת־אַבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה
וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ, וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ,
וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ, וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה, כַּאֲשֶׁר
עָקְרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים, וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב, וַיִּתְּרְגוּ בְּזָדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם
תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם, מֵעַי מֵעַי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ
הִצַּפְתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ. כְּאֲמוּר, וְאֲנִי אֶתְהַלַּלְתָּ נְאֻם־יְיָ, חוֹמַת אֵשׁ
סָבִיב. וּלְכָבוֹד, אֶתְהַלַּל בְּתוֹכָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמְח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ וְקָרְנוּ תָרוּם בְּיִשׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. * כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם. וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵנוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חודש:	בפסח:	בסוכות:
ראש החדש הזה.	חג המצות הזה.	חג הסוכות הזה.

זְכוֹרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבַר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְתַחֲנוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

* במנחה של תענית ציבור בתפלת לחש אומרים כאן:

עָנְנוּ יְיָ עָנְנוּ. בְּיוֹם צוּם תַעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֶל־תִּפֶּן אֶל־רִשְׁעֵנוּ. וְאֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִפָּנֵינוּ. וְאֶל־תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. הֵיטֵב נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ. יְהִי נָא תְּסֻדָּה לְנַחֲמָנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עָנְנוּ. כַּדָּבַר שְׁנֵאמַר. וְהִיָּה טָרֵם־יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם: כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

כשהש"ץ מתחיל 'מודים' אומרים הציבור:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ תְּגִדֹּל וְתִקְדֹּשׁ עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַּחֲזִינוּ
וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֶסְוֶה גְלוּתֵינוּ
לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלֵבב שְׁלָם עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר תַּיִנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה
לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל-תַּיִנוּ תְּמִסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל-נַשְׁמוֹתֵינוּ תִּפְקֹדוֹת לָךְ
וְעַל-נַסְיָךְ שְׁבַכְל-יוֹם עַמְּנוּ וְעַל-
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְל-עֵת עָרַב
וּבִקֵּר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְתִמְרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ.
מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בפורים:

בַּיָּמִי מִתְתַּנְּהוּ בְּגִיּוֹתֶיךָ כְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנֵי וּבְנֵיו.
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
אֶת-רִיבָם הִנַּחְתָּ אֶת-דִּינָם נִקְמַתְךָ אֶת-נִקְמַתָם מִסְרַת
גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוּרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקִדְוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ וּפְנֵנו אֶת-הַיְכָלְךָ וְשִׁתְּרוּ
אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵךְ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתַּנְּהוּ בְּגִיּוֹתֶיךָ כְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנֵי וּבְנֵיו.
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
אֶת-רִיבָם הִנַּחְתָּ אֶת-דִּינָם נִקְמַתְךָ אֶת-נִקְמַתָם מִסְרַת
גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוּרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקִדְוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ וּפְנֵנו אֶת-הַיְכָלְךָ וְשִׁתְּרוּ
אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלְלֵךְ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל-כָּל־מַעֲלֵי יְהוָה וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֵךְ מִלְּכֹנֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: וכתוב לתיים טובים בני בריתך.

וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּתְּלֵנוּ אֶת-שְׁמֵךְ בְּאַמַּת הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְיִלְךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת: 1

2 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת
וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

בעשרת ימי תשובה:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשִׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנּוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים וְלְשִׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבָרֵךְ אֶת - עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם וְנַפְשִׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל-הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מִחֲשָׁבוֹתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי:

1. בתענית ציבור בחזרת התפילה אומר כאן הש"ץ 'או"א' וגומרה (עיין בעמוד 30):

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי
מִשָּׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲתָרֵן וּבְנִי כַתְּנִים עִם קְדוּשָׁתְךָ, כְּאֲמוּר. יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: יִשְׂאֵ יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: שִׁים שְׁלוֹם ...

2. במנחה של תענית ציבור אומרים במקום 'שלום רב':

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ ...

* יהיו לְרָצוֹן אֱמֵרֵי-פִי, וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יי, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאֱמָרוּ אָמֵן:

יהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כַּיְמֵי עוֹלָם וְכַשְׁנֵיִם קְדָמֶנִּיּוֹת:
וְעַרְבָה לִּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם. כַּיְמֵי עוֹלָם וְכַשְׁנֵיִם קְדָמֶנִּיּוֹת:

הש"ך חוזר התפילה בקול (ואומר תחילה בלחש 'אד' שפתי תפתח) עד 'המברך את עמו ישראל בשלום'.
בעשי"ת אומרים כאן 'אבינו מלכנו' (עמ' 63). ובימים שאין אומרים תחנון ש"ך ממשיך כאן בקדיש (עמ' 73).

נפילת אפים

נופלים אפים אחר מנחה גם בבין השמשות.

ואלה ימי החול שאין אומרים בהם תחנון בתפילת המנחה: ערב שבת, ראש חודש, כל
חודש ניסן, מר"ח סיון עד אסרו חג דשבועות, ט' באב, ערב ראש השנה, מערב יום הכפורים
עד ראש חודש מרחשון, חנוכה, פורים קטן ב' ימים, פורים גדול ב' ימים. בימים אלה אין
אומרים תחנון במנחה ובמנחה שלפניהם. (מלבד בערב שבת, ערב ר"ה וערב יו"כ שאומרים
במנחה שלפניהם.)

וביום ט"ו בשבט, פסח שני, ל"ג בעומר וט"ו באב אומרים תחנון כרגיל, וכן
במנחה שלפניהם.

אין אומרים תחנון בבית האבל, וכן כאשר חתן משתתף בתפילה (החל מיום החתונה
עד סוף שבעת ימי המשתה). כדי למנוע ביטול אמירת תחנון, יוצא החתן מבית הכנסת
בשעת אמירת תחנון.

* הרוצה להתענות תענית יחיד אומר במנחה ביום שלפניו:

רבוֹן הָעוֹלָמִים. הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְבָה לְמַחֵר (ואם בדעתו שלא להשלים את התענית יוסיף
לומר: עַד חֲצֵי הַיּוֹם, או: עַד אַחֲרֵי תְּפִלַּת מִנְחָה). יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתְּקַבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן. וְתָבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי. וְתַעֲנֶה עֲתִירָתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל-פֶּה: יְהִיוּ לְרָצוֹן וכו'.

* המתענה ביום תעניתו (בין של ציבור בין של יחיד) אומר במנחה:

רבוֹן הָעוֹלָמִים. גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ, בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָנִים אָדָם חוֹטֵא מִקְרִיב קָרְבָּן. וְאִין
מִקְרִיבִין מִמֶּנּוּ אֵלָּא חֶלְבוֹ וְדָמוֹ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם מְכַפֵּר. וְעַכְשָׁיו יִשְׁכַּחְתִּי בְּתַעֲנִית וְנִתְמַעַט
חֶלְבִי וְדָמִי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׂיחַא חֶלְבִי וְדָמִי שְׁנִתְמַעַט הַיּוֹם כְּאִילוֹ הַקְּרִבְתִּיו לְפָנֶיךָ עַל-גַּבֵּי
הַמִּזְבֵּחַ וְתִרְצָנִי: יְהִיוּ לְרָצוֹן וכו'.

רַחוּם וְחַנוּן חָטְאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מִלֵּא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וּקְבַל תְּחִנוּנָי: יְיָ
 אֱלֹהֵי בָאָפֶךָ תּוֹכִיחֵנִי. וְאַל־בְּחַמְתָּךְ תִּיַסְרֵנִי: חַנּוּנִי יְיָ כִּי־אֶמְלֵל אֹנִי.
 רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהַלּוּ עֵצָמַי: וְנִפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד. וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתַי: שׁוּבָה
 יְיָ חֲלֹצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זְכָרְךָ. בְּשֵׁאוֹל מִי
 יוֹדֶה־לָּךְ: יִגְעֹתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲחֶה בְּכָל־לַיְלָה מִטְּתִי. בְּדַמְעֹתַי עֲרִשִׁי
 אֲמַסֶּה: עֲשֻׁשָׁה מִכַּעַס עֵינָי. עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָרַי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי
 אָוֶן. כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי. יְיָ תִפְלֹתֵי יִקַּח: יִבְשׁוּ
 וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי. יִשָּׁבוּ יִבְשׁוּ רְגַע:

במנחה של צום גדליה בלבד אומרים 'שומר ישראל' (בעמ' 37).

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעַ (נהגו לעמוד מכאן) מִה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:
 זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: יְהִי־חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ.
 כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָּךְ: אֱלֹהֵי־תִזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים. מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: חַנּוּנִי יְיָ חַנּוּנִי. כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז: בְּרָגוּ
 רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ. וְתִצְיָלְנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. [אָמֵן]. בְּעֶלְמָא דְּבִרְא כְרַעוּתִיהַ
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן].

יְהִא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
 וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מְכָל־בְּרַכְתָּא
 וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קִדְּם אָבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמַיָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָא וְחַיִּים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל.
 וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.
 וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן].

אין אומרים 'עלינו' בין מנחה לערבית הסמוכות.

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא
 אומר מעומד:
 עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנֵם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. | וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
 לְפָנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשְּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינֵת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אָמַת מַלְכָּנוּ, אָפֶס זוֹלָתוֹ. כְּכַתוּב
 בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשַׁבַּת אֶל־לְבַבְךָ כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים
 בַּשְּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֻךְ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אָרֶץ.
 יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יְיֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו.
 וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עֵד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

אין אומרים קדיש אחר 'עלינו'.

בבית האבל אומרים 'מכתם לדוד' (בעמוד 48). ואין אומרים אותו בין מנחה לערבית הסמוכות.

הדלקת נר חנוכה

בבית הכנסת מדליק הש"ץ נר חנוכה לפני תפילת ערבית בברכות אלו:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

[ביום ראשון מוסיף: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲתִינּוּ וְקִיָּמְנוּ
וְהִיָּעַנּוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:]

הַנִּירוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מִדְּלִיקִין עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּסִים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ עַל-יְדֵי כַּהֲנִיךְ הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל-שְׁמִנַת
יְמֵי חֲנֻכָּה הַנִּירוֹת הַלָּלוּ קִדְּשׁ וְאַיִן לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא
לְרֹאוֹתֶם בַּלָּבָד, כִּדִּי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל-נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל-נְסִיךָ
וְעַל-יְשׁוּעָתֶךָ:

גם בבית הכנסת בגמר תפילות ערבית בליל חנוכה שרים 'מעוז צור' בציבור.

מְעוֹז צוֹר יְשׁוּעָתִי, לָךְ נָאָה לְשַׁבַּח. תִּכּוֹן בֵּית הַתְּפִלָּתִי, וְשֵׁם תוֹרַת נְזֻבָּח.
לְעַת תִּכְיִן מִטְּבַח, מִצָּר הַמְּנַבַּח. אֲזִי אֶגְמֹר, בְּשִׁיר מְזֻמֹּר, חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח:
רְעוֹת שְׁבַעַה נִפְשֵׁי, בְּיָגוֹן כַּחֲזִי כְּלָה. חַי מְרָרוּ בְּקוֹשֵׁי, בְּשַׁעֲבוֹד מְלָכוֹת עֲגָלָה.
וּבְיָדוֹ הַגְּדוּלָּה, הוֹצִיא אֶת-הַסְּגָלָה. חֵיל פְּרַעַת, וְכָל-זֶרְעוֹ, יִרְדּוּ כְּאֶבֶן מְצוּלָה:
דְּבִיר קִדְּשׁוּ הִבְיָאֵנִי, וְגַם שֵׁם לֹא שִׁקְטָתִי. וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלֵנִי, כִּי זָרִים עָבְדָתִי.
וַיִּין רַעַל מִסְכָּתִי, כִּמְעַט שֶׁעָבְרָתִי. קֵץ בָּבֶל, זָרְבָבֶל, לְקֵץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי:
כָּרַת קוֹמַת בְּרוּשׁ בְּקֶשׁ, אֶגְנִי בֶן-הַמְּדָתָא. וְנִתְיָתָה לּוֹ לְמוֹקֵשׁ, וְנִאָּוְתוֹ נִשְׁבָּתָה.
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאָתָה, וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מִחִיתָ. לֵב בְּנִי, וְקִנְיָנִי, עַל הָעֵץ תְּלִיתָ:
יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי, אֲזִי בִימֵי חֲשִׁמְנִים. וּפְרָצוּ חוֹמַת מְגִדָּ לִי, וְטָמְאוּ כָּל-הַשְּׁמָנִים.
וּמְנוֹתָר קִנְקְנִים, נַעֲשֶׂה נֵס לְשׁוֹשְׁנִים. בְּנֵי בִינָה, יְמֵי שְׁמִנָּה, קָבְעוּ שִׁיר וְרִנְנִים:

תפילת ערבית

כשמתפללים ערבית לפני זמנה (- לפני צאת הכוכבים) מתחילים מ'והוא רחום':

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הַנְּהַ בְּרָכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ, הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלַּיְלוֹת:

שְׂאוּ־יְדַכֶּם קִדְשׁ. וּבְרָכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשָּׁנֹב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סִלָּה: ג' פעמים.

יְיָ צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בְּךָ: ג' פעמים.

יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם־קְרָאֵנוּ: ג' פעמים.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. [אָמֵן]. בְּעֶלְמָא דְבְרָא כְרַעוּתִיהַ וְיִמְלִיךְ

מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,

וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל

שְׁמִיהַ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעָלָא מְכָל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא

דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

חזן אומר 'והוא רחום... חמתו' וקהל עונים 'יי הושיעה' וחזן אחריהם.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר

כָּל־חַמְתּוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמַּלְךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם־קְרָאֵנוּ:

כאשר הש"ץ מאריך באמירת 'ברכו' אומר הקהל בלחש ובכריעה:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שְׁל־מַלְךְ מַלְכֵי

הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא מְרוֹמָם

עַל־כָּל־בְּרַכָּה וְתַהֲלָה, וְהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן

וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים, סְלוּ לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיָהַ

שְׁמוֹ. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

הקהל כורע יחד עם הש"ץ

כשאומר 'ברכו'.

בימים שאין אומרים תחנון ש"ץ

מאריך באמירת 'ברכו'.

בְּרָכוּ אֶת־

יְיָ הַמְּבָרַךְ:

קהל וש"ץ יחדיו: **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעַד:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרֵּיב עַרְבִים
 בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים
 וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹכְבִּים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם
 וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
 לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
 תָּמִיד יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְעַרֵּיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבָתְךָ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתְךָ, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח
 בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
 תִּיּוֹנוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֶל־תְּסִיר
 מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

עונים 'אמן' על ברכת 'אהבת עולם' של הש"ץ.

להשלמת רמ"ח תיבות בקריאת שמע מקדימים לה אמירת 'אל מלך נאמן' הן ביחיד והן בציבור.

אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

דברים ו, ד

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(בלחש:) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ:
 וְהָיוּ תְהִדְבָרֶיךָ הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמָךְ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְנוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים יא, יג וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָתְךָ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת

דַּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנִתְּתֵי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִהְמֹתֶךָ וְאָכְלֹתָ
 וְשָׂבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאָבַדְתֶּם מִהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: וְשִׁמּוֹתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֹׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ: הרב הקורא שמע בטעמים מרים קולו עד 'אמת'.
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ
 לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו, לו וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

יש לצרף 'אלהיכם' ל'אמת', אכן יתן ריוח מעט שלא יבולע האל"ף.

ש"ץ מרים קולו במילה 'אמת'.

אָמֵת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ
 וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל־הָעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אוֹיְבֵי
 נַפְשָׁנוּ הָעֹשֶׂה גְּלוּת עַד־אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אִין מִסְפָּר: הַשֵּׁם

נִפְּשָׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ
 וְנִגְרַם קִרְגָּנוּ עַל כָּל־שִׁנְאֵינוּ: הָעֲשֵׂה־לָּנוּ נְסִים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה אוֹתָת
 וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי־חָם: הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
 וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
 גְּזֵרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ
 בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלֻכוֹתָו בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם
 מִשָּׁה לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלָם.

**מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יי, מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקֻדְשׁ.
 נוֹרָא תַהֲלוֹת, עֲשֵׂה פְּלֵא:**

מְלֻכוֹתֶיךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלַי עָנוּ, וְאָמְרוּ.

יי יִמְלֶךְ, לְעֵלָם וָעַד:

וְנֹאמַר. כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב. וּנְאֻלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ
 עָלֵינוּ סִפְתֵי שְׁלוֹמֶיךָ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶיךָ, וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וַיְגוֹן,
 וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנַפְיֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, כִּי אֵל
 שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר
 צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

(מותר לדלג מכאן ואילך כדי להספיק תפילה בציבור, ולהשלים עד 'אלא אתה' אחרי שמו"ע.)

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן, שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם,
 הַלְלוּ־יְיָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ:

וברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן:
 יהי כבוד יי לעולם. ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך. מעתה
 ועד-עולם: כי לא-יפוש יי את-עמו, בעבור שמו הגדול. כי הואיל
 יי לעשות אתכם לו לעם: וירא כל-העם ויפלו על-פניהם. ויאמרו
 יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והיה יי למלך על-כל-הארץ.
 ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יהי-חסדך יי עלינו. כאשר
 יחלנו לך: הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן-הגוים.
 להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל-גוים אשר עשית
 יבואו וישתחוו לפניך אדני. ויכבדו לשמך: כי-גדול אתה ועשה
 נפלאות. אתה אלהים לבהך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך גודה לך
 לעולם. לדור ודור נספר תהלתך: ברוך יי ביום. ברוך יי
 בלילה. ברוך יי בשכבנו. ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות
 החיים והמתים: אשר בידו נפש כל-חי. ורוח כל-בשר-איש:
 בידך אפקיד רוחי. פקדת אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים. יחד
 שמך, וקיים מלכותך תמיד, ומלוך עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת, באמר
 לציון מלך אלהיך. יי מלך, יי מלך, יי מלך לעלם ועד: כי
 המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד, כי אין לנו מלך
 אלא אתה: ברוך אתה יי, תמלך בכבודו תמיד ומלוך עלינו
 לעולם ועד ועל כל-מעשיו:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. [אמן.] בעלמא דברא כרעותיה וימליך
 מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל-בית-ישראל בענגלא ובזמן קריב,
 ואמרו אמן. [אמן.] יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתלמם ויתנשא ויתתדר ויתעלה ויתהלל
 שמייה דקדשא בריך הוא. לעלא מכל-ברכתא ושירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: [אמן.]

בליל א' דראש חודש מכריז השמש: 'יעלה ויבא!'. בליל ב' דראש חודש, וכן אם יש רק יום אחד של ר"ח, מכריז: 'ראש חודש!'. ובליל ז' במרחשון (ובחו"ל בליל ה' או ו' בדצמבר) מכריז: 'שאלה!'.
 בעשרת ימי תשובה:

אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפְּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהֵי חַיִּים:

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף מוסיפים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ מְלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יִתְלַלְוֶךָ סְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: בעש"ת: הַמְּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֶנוּשׁ בִּינָה. וְחַנּוּן מֵאַתָּה בִּינָה דַּעַת וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבָנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקַרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעַבְדוּתְךָ וְתַחֲזִיקֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סֶלַח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל-לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹחַ:

רְאֵה בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאֲלָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל
חֲזַק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִנְשָׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה
רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-מְכוּתֵינוּ.¹ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-מִינֵי
תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרִכָּה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה)
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטוֹבָךָ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵינוּ כְּשָׁנִים תְּטוֹבוֹת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֲרוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן
וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקָנוּ
בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: ^{בעשׂי"ת:} תִּמְלֹךְ הַמִּשְׁפָּט:

לְמִשְׁפָּדִים אֶל-תְּהִי תִקְוָה וְכָל-הַמִּינִים כְּרַגַּע יֵאבְדוּ וְכָל-אוֹיְבֵי
עַמֶּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ וּמְלָכוֹת זָרוֹן מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתְמַגֵּר
וְתִכְנִיעַ בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָדִים:

1. אם יש לו חולה אומר: ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
מִן-הַשָּׁמַיִם. רַפּוּאָה תִּנָּפֵשׁ וְרַפּוּאָה תִּגּוּף, לְחוֹלָה פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

עַל-הַצְּדִיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל-זַקְנֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל-פְּלִיטַת סוּפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל־יָנוּ יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל-הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ
 עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי-בָךְ בְּטַחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַשְׁעַן
 וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 וּבָנִיה אֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנִין עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
 תִּכְיֶן. בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת-צִמְחַת דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ וְקָרְנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
 לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל-הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ
 מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל-תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם. וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן
 וְתַהֲי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
 וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקוּדֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ.
 וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה. וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְפִלִּיטָה וְלְטוֹבָה וְלַחַן וְלַחֲסֵד וְלְרַחֲמִים וְלַחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חודש:	בפסח:	בסוכות:
ראש תְּחִלַּת חֹדֶשׁ הַזֶּה.	חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.	חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה.

זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
 וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲמֵי עַלְיָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
 עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹרֵה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהַלְתֶּךָ עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל-נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ
 וְעַל-נַסִּיךְ שְׂבַכְל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל-נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכְל־עֵת
 עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי
 לֹא-תָמוּ חַסְדֶּיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
 שְׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בפורים:

בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
 הָרָשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג
 וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-תִּיִּהוּדִים
 מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
 אֶחָד בַּשָּׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
 שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר
 וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת-עֲצָתוֹ
 וּקְלַקְלֵת אֶת-מַחְשַׁבְתּוֹ
 וְהַשְׁבֹּת גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ
 אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ:

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתַּהוּוּ בְּ-יִוְחָנָן כַּהֵן גְּדוֹל חַשְׁמוּנִי וּבְנָיו.
 כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
 אֶת-רִיבָם דָּגַף אֶת-דִּינָם נִקְמַת אֶת-נִקְמַתָם מִסִּרְתָּ
 גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וְטַמְאִים בְּיַד
 טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
 תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּתִיוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
 כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת-הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ
 אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גְרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וּקְבְּעוּ
 שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל-כָּל־מַעֲלֵי יְהוָה וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֹךְ מִלְּכָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: וכתוב לתיים טובים בני ברייתך.

וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְיֶה לָנוּ אֶת-שְׁמֹךְ בְּאַמַּת הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וְיִלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֹךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

בעשרת ימי תשובה:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
וּלְשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוֵה: פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי.
וְכָל-הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָיִךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי,
וְהַגִּיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ. יְיָ, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם,

עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת: וְעַרְבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:

יתְנַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. [אָמֵן.] בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְרַעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיִמְיִכוּן וּבְחַיִּי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
 וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן.] יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָי וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל
 שְׁמִיָּה דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא מְכָל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]
 תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמֵיָא וְחַיִּים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]

כאן סופרים ספירת העומר. תמצא בעמוד הבא.

אומר מעומד: עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא
 עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִרְלָנוּ כְּכָל-הַמוֹנִם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. | וְאַנְחָנוּ כְּרַעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
 לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם
 וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשְּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינֵת עָזוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אָמֵת מִלְּכָנוּ, אָפֶס זוֹלָתוֹ. כְּכַתוּב
 בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לְבַבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 בַּשְּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן-הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַכְרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׁדֵי וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֱלֹיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אֶרֶץ.
 יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יְיֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל-בְּרִךְ תִּשְׁבַּע
 כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ.

וּיִקְבְּלוּ כָּלָם אֶת-עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלֹךְ הִיא, וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

אין אומרים קדיש אחר 'עלינו'. בבית האבל אומרים 'מכתם לדוד' (בעמוד 48).

כשמתפללים שלא בזמנה, מזכירים אחרי התפילה לקהל לקרוא שוב קריאת שמע בזמנה
[ולספור ספירת העומר].

ספירת העומר

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

15	הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי ל' ניסן	הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעֹמֶר:	1 ט"ז ניסן
16	הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי א' אייר	שָׁבֻעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעֹמֶר:	2 י"ז ניסן
17	הַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי ב' אייר	שָׁבֻעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים לָעֹמֶר:	3 י"ח ניסן
18	הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי ג' אייר	שָׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לָעֹמֶר:	4 י"ט ניסן
19	הַיּוֹם תְּשֻׁעָה עָשָׂר יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי ד' אייר	שָׁבֻעוֹת וְשְׁבַע יָמִים לָעֹמֶר:	5 כ' ניסן
20	הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֵם שְׁנֵי ה' אייר	שָׁבֻעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לָעֹמֶר:	6 כ"א ניסן
21	הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֵם ו' אייר	שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	7
22	הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֵם ז' אייר	שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	8
23	הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֵם ח' אייר	שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	9
24	הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֵם ט' אייר	שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	10
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	11
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	12
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	13
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	14
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	15
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	16
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	17
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	18
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	19
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	20
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	21
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	22
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	23
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	24
		שָׁבֻעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָעֹמֶר:	25

25 הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
 י' אייר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 26 הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
 י"א אייר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 27 הַיּוֹם שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
 י"ב אייר שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 28 הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
 י"ג אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת לְעֹמֵר:
 29 הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שָׁהֶם
 י"ד אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר:
 30 הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם אַרְבָּעָה
 ט"ו אייר שָׁבוּעוֹת וּשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֵר:
 31 הַיּוֹם אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 ט"ז אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 32 הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 י"ז אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 33 הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 י"ח אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 34 הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 י"ט אייר אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 35 הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 כ' אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת לְעֹמֵר:
 36 הַיּוֹם שֵׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 כ"א אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד
 לְעֹמֵר:

37 הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ב אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנַיִם יָמִים
 לְעֹמֵר:
 38 הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ג אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 39 הַיּוֹם תְּשַׁעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ד אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 40 הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
 כ"ה אייר שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר:
 41 הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ו אייר חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים
 לְעֹמֵר:
 42 הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ז אייר שֵׁשָׁה שָׁבוּעוֹת לְעֹמֵר:
 43 הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ח אייר שֵׁשָׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֵר:
 44 הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 כ"ט אייר שֵׁשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנַיִם יָמִים
 לְעֹמֵר:
 45 הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם שֵׁשָׁה
 א' סיון שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר:
 46 הַיּוֹם שֵׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם שֵׁשָׁה
 ב' סיון שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֵר:
 47 הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 ג' סיון שֵׁשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֵר:
 48 הַיּוֹם שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 ד' סיון שֵׁשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֵר:
 49 הַיּוֹם תְּשַׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שָׁהֶם
 ה' סיון שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת לְעֹמֵר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֹדֵשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נְעֻבְדְּךָ בְּיְרָאָה כִּי־מִי עוֹלָם וְכֹשֶׁנִּים קִדְּמִנִיּוֹת:

ברכת הלבנה

הִלְלוּ יְהוָה. הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
כָּל־מְלֹאכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הִלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרַח. הִלְלוּהוּ
כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צְנוּה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם.
חֲקִנְתָּן וְלֹא־יַעֲבוֹר:

כִּי־אֲרָאָה שְׁמִיךָ, מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֵתֶיךָ. יָרַח וְכוֹכָבִים, אֲשֶׁר כּוֹנְנֹתָה:
מִה־אֲנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ. וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:

יתלה עיניו לראות הירח בתחילת הברכה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא
שְׁחָקִים. וּבְקִרוֹחַ פִּיּוֹ כָּל־צְבָאָם. חֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם. שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־
תִּפְקִידָם: שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֹׁפֵעַ לְתוֹ
אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּחֲדֵשׁ עֲטֹרַת תִּפְאָרֶת לְעַמּוּסֵי בְּטָן.
שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מְלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּרוּךְ יוֹצְרֶךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בְּרוּךְ קוֹנֶךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶךָ:

בְּרוּךְ יוֹצְרֶךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בְּרוּךְ קוֹנֶךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶךָ:

בְּרוּךְ יוֹצְרֶךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בְּרוּךְ קוֹנֶךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶךָ:

באמירת 'כשם שאני רוקד כנגדך' מקפצים פעם אחת בכל אחת משלושת האמירות:

כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדְּךָ. וְאֲנִי יָכוֹל לִנְעַ בְּךָ. כִּךָ לֹא יוּכְלוּ

כָּל־אוֹיְבֵי לִנְעַ בִּי לְרַעָה:

כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדְּךָ. וְאֲנִי יָכוֹל לִנְעַ בְּךָ. כִּךָ לֹא יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבֵי לִנְעַ בִּי לְרַעָה:

כְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדְּךָ. וְאֲנִי יָכוֹל לִנְעַ בְּךָ. כִּךָ לֹא יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבֵי לִנְעַ בִּי לְרַעָה:

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן:

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן:

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן:

כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:

כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:

כאבן ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:

דוד מלך ישראל חי וקיים:

דוד מלך ישראל חי וקיים:

דוד מלך ישראל חי וקיים:

אומר לחברו: שלום עליכם: וחברו משיבו: עליכם שלום:

אומר לחברו: שלום עליכם: וחברו משיבו: עליכם שלום:

אומר לחברו: שלום עליכם: וחברו משיבו: עליכם שלום:

סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל. אמן:

סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל. אמן:

סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל. אמן:

קול דודי הנה זה בא. מדלג על ההרים. מקפץ על הנבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים. הנה זה עומד אחר כתלנו.
 משגיח מן החלונות מציץ מן התרכים:

תנא דבי רבי ישמעאל. אלקלא לא זכו ישראל אלא להקביל
 פני אביהם שבשמים פעם אחת בתודש דים: אמר אבי הלךך
 צרך למימרא מעמד:

מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על הודה:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאות פנימת
הלבנה. ולא יהיה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה.
וכאור שבעת ימי בראשית. כמו שהיתה קדם מעוטה. שנאמר
את שני המארת הגדלים. ויתקיים מקרא שכתוב ובקשו את יי
אלהיהם ואת דויד מלכם. אמן:

שיר למעלות. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם
יי. עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך. אל ינום שמך: הנה
לא ינום ולא יישן. שומר ישראל: יי שמך. יי צלך על יד
ימינך: יומם, השמש לא יכבה. וירח בלילה: יי, ישמך מכל רע
ישמר את נפשך: יי, ישמר צאתך ובוואך. מעתה ועד עולם:

הללו יה. הללו אל בקדשו. הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו. הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר. הללוהו
בנגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול. הללוהו במנים וענב:
הללוהו בצלצלי שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
תהלל יה, הללו יה:

למנצח בנגינת, מזמור שיר: אלהים, יתנו ויברכנו. יאר פניו
אתנו סלה: לדעת בארץ דרךך. בכל גוים ישועתך: יודוך
עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים. כי
תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים. ויראו אותו כל אפסי ארץ:

אין אומרים 'עלינו' ולא קדיש אחר ברכת הלבנה, ואף אין מזמרים חרוזי 'טובים מאורות'
מפיוט יוצר של שבת, ולא רוקדים במחול מלבד שלושת הרקידות שתיקנו הקדמונים
באמירת 'כשם שאני רוקד כנגדך'.

סדר קריאת שמע שעל המטה

אם כבר קרא את שמע אך שלא בזמנה, אומר אל מִלֵּךְ נְאֻמָּן. וקורא את ג' הפרשיות.

שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(בלחש) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַתְּבִיט אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךָ בְּכָל-לִבְבִי וּבְכָל-נַפְשִׁי
 וּבְכָל-מְאֹדִי: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם
 עַל-לִבִּי: וְשִׁנַּנְתֶּם לְבָבֵיךָ וְדַבַּרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת
 עַל-יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

בליל שמורים (בחול"ל בב' הלילות) מדלגים מכאן עד ברכת המפיל.

ומאריך בפסוקי דרחמי כפי שירצה. ואם הוא חולה או אנוס די במה שיאמר פרשה ראשונה של ק"ש
 וברכת המפיל בלבד.

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:
 יֹשֵׁב בְּסִתְרַי עֲלִיּוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנֵן: אֹמֵר לִי מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי.
 אֱלֹהֵי אַבְטַח-בוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ, מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ
 יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת-כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה. צָנָה וְסַחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא-תִירָא מִפְּתַח
 לַיְלָה. מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהוָה. מִקֶּטֶב יִשׁוּד צְהָרִים:
 יִפֹּל מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ, וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט.
 וְשָׁלַמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְיָ מַחְסֵי. עֲלִיּוֹן שְׁמֹתָ מְעוֹנָה:
 לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַתְלָהּ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ.
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל הַדְּרָכֶיךָ: עַל כַּפָּיִם יִשְׁאוּנֶךָ. פֶּן-תִּגַּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל

וּפְתַן תְּדַרְךָ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלָטָהוּ. אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי־יָדַע
שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ. עֲמוּז־אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

יְיָ מִה־רַבּוֹ צָרִי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי. אִין
יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאַלְהִים סֵלָה: וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בַּעֲדֵי. כְּבוֹדֵי וּמְרִים
רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְיָ אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי מִתֵּר קִדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי
וְאִישָׁנָה. הִקִּיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא־אִירָא מִרַבָּבוֹת עָם. אֲשֶׁר
סָבִיב שָׁתוֹ עָלַי: קוֹמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי־הַפִּיתָ אֶת־כָּל־אִיבֵי
לְחֵי. שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבְרָתָ: לִי הִישׁוּעָה. עַל־עַמּוֹ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה:

הַשְּׁכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת
שְׁלוֹמְךָ, וְתַקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ
וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרֶעֶב וַיְגוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן
וְרַחוּם אַתָּה, וּשְׁמוֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי
בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי. וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ:
בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי. פְּדִיתָ אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֹת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם. יַחַד שְׁמֹךְ,
וְקַיִם מִלְּכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת, בְּאֹמַר לְצִיּוֹן
מְלֹךְ אֱלֹהֵיךָ. יְיָ מְלֹךְ, יְיָ מְלֹךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ
הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּי אִין לָנוּ מְלֹךְ אֶלָּא אַתָּה:

הַמְּלֹאךְ הַנָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים, וַיִּקְרָא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אִבְתִּי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק. וַיְדַגּוּ לָרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ

לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרָתָּ כָּל־חֻקָּיו. כָּל־הַמַּחְלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא
אָשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רַפָּאָךָ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל הַשָּׁטָן יַגְעֵר יְיָ בְּךָ
הַשָּׁטָן וַיַּגְעֵר יְיָ בְּךָ הַבַּחַר בִּירוּשָׁלָּיִם. הֲלוֹא זֶה אִוֵּד מִצָּל מֵאִשׁ:
הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה, שְׁנַיִם גְּבָרִים סָבִיב לָהּ. מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּל־מִן אֲחָזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה. אִישׁ חָרְבוּ עַל־יָרְכוֹ, מִפְּחָד
בְּלִילוֹת: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ: לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִנִּיתִי: קִנִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ:

קִנִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי: יְיָ קִנִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ:

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימִינִי מִיְכָאֵל. וּמִשְׁמֵאלֵי גְּבֻרֵי־אֵל.

וּמִלְפָּנֵי אֲוֵרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲוֵרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל:

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימִינִי מִיְכָאֵל. וּמִשְׁמֵאלֵי גְּבֻרֵי־אֵל.

וּמִלְפָּנֵי אֲוֵרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲוֵרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל:

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימִינִי מִיְכָאֵל. וּמִשְׁמֵאלֵי גְּבֻרֵי־אֵל.

וּמִלְפָּנֵי אֲוֵרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲוֵרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁר־יָרָא יְיָ. תְהַלֵּךְ בַּדְּרָכָיו: יַגִּיעַ כַּפְיֶךָ כִּי

תֹּאכַל. אֲשֶׁר־יִקְרָא וְטוֹב לְךָ: אֲשַׁתְּךָ כַּגִּבּוֹן פְּרִיָה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ. בְּגִיף

כַּשְׁתְּלֵי זֵיתִים. סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי־כֹן יְבָרְךָ גְּבַר יָרָא יְיָ:

יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וְרֵאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי תַיִיךָ: וְרֵאֵה־בָנִים

לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

רְגִזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ. אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:
 רְגִזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ. אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:
 רְגִזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ. אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטָרֶם כָּל-יִצִיר נִבְרָא:
 לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כֹּל. אֲזֵי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹנֵה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעִז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵאֲלֵי. וְצוֹר חֲבְלֵי בְעֵת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמְנוֹס לִי. מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי. בְּעֵת אִישׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם-רוּחֵי גְוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא:
 שְׁוִיתִי יְיָ לְגִגְדֵי תָמִיד כִּי מִימֵינִי בַל אֶמוֹט:
 שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ:

אם טבעו להרדם באמצע קריאת שמע טוב יותר שיקדים ברכת המפיל מה דאפשר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם. הַמְפִּיל חֲבְלֵי שִׁנָּה
 עַל עֵינַי, וְתַנּוּמָה עַל עַפְעַפֵּי. וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי. יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְאֵל יִבְהַלּוּנֵי תְלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
 רָעִים, וְתִהְיֶה מִטְּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישׁן
 הַמְּנוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ בְּכַבּוֹדוֹ:

ישיבת הסוכה

לפני כל פעם שסועד בסוכה מברך: (ולא בהבדלה)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לַיֵּשֵׁב בַּסֹּכָה:

כשנפטר מהסוכה בסוף חג הסוכות אומר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שְׁקִימָתִי
וַיֵּשְׁבֵתִי בַסֹּכָה זֶה כֵּן אֲזַכֶּה לְשָׁנָה הַבָּאָה לַיֵּשֵׁב בַּסֹּכָה עוֹר
שֶׁל-לוֹיְתָן:

סדר ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוֹב יי אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן, הִיִּינוּ כְּחֻלְמִים: אֲזַי יִמְלֹא
שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגִּדִּיל יי לַעֲשׂוֹת
עִם-אַלֶּה: הַגִּדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הִיִּינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יי
אֶת-שְׁבִיתָנוּ. כְּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֵּרְעִים בְּדַמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבָכָה, נִשְׂא מִנְשֶׁךְ-הַזֶּרַע. בֹּא-יבֹא בְרִנָּה, נִשְׂא אֶלְמֹתָיו:
תִּהְיֶה יי יְדָבָר פִּי. וַיִּבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהִי, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יְהִי: הוֹדוּ לַיי כִּי-טוֹב.
כִּי לְעוֹלָם תִּסְדֹּד: מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יי. יִשְׁמִיעַ כָּל-תְּהִלָּתוֹ:

בזימון רגיל, המזמן פותח ואומר: רבותי נברך!

המסובים עונים: יהי שם יי מברך. מעתה ועד-עולם:

המזמן אומר: בְּרִשׁוֹת... נְבָרַךְ (בעשרה מוסיף: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִנְשֶׁלֹךְ:

והמסובים עונים: בָּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִנְשֶׁלֹךְ וּבִטְוִבוֹ חִיִּינוּ:

[שאר הנוכחים שלא אכלו עמהם עונים: בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) וּמְבוֹרָךְ שְׁמוֹ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:]

וחוזר המזמן ואומר: בָּרוּךְ (בעשרה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִנְשֶׁלֹךְ

וּבִטְוִבוֹ חִיִּינוּ. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בבית האבל

רבותי נְבָרְךָ!

יהי שם יי מְבָרְךָ. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

בְּרָשׁוֹת... נְבָרְךָ (אֱלֹהֵינוּ)

מִנְחָם אֲבֵלִים. שְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) מִנְחָם אֲבֵלִים.

שְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ תְּיִינּוּ:

וחוזר המזמן 'בְּרוּךְ ... תְּיִינּוּ'. בְּרוּךְ

הוא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

[בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) מִנְחָם אֲבֵלִים

וּמְבוֹרְךָ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:]

לכל סעודת חתן וכלה בז' ימי המשתה,

שיש בה שלשה לזימון

רבותי נְבָרְךָ!

יהי שם יי מְבָרְךָ. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

דְּנֵי הָסֵר וְגַם חָרוֹן. וְאִז אֵלֶם בְּשִׁיר יְרוּן.

נִחְנוּ בְּמַעֲגָלֵי צָדֵק. שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּרָשׁוֹת... נְבָרְךָ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ.

וּשְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ.

שְׁאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֵבוֹ תְּיִינּוּ:

וחוזר המזמן 'בְּרוּךְ ... תְּיִינּוּ'. בְּרוּךְ הוא

וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

[בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ

וּמְבוֹרְךָ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:]

באשכנז לא נהגו ליטול מים אחרונים בכל ימות השנה, אם ידיו נקיות.

הוספות לברכת המזון בברית מילה - בעמוד 108.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם תִּזְן אֶת-הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ
 בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם
 תְּסֻדּוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא-תִסָּר לָנוּ וְאֵל-יִיחָסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן
 לְעוֹלָם וָעֶד בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: כִּי הוּא זֶן וּמִפְרִינֵס לְכָל וּמִטִּיב
 לְכָל וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יי תִּזְן
 אֶת-הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ תְּמִדָּה טוֹבָה
 וּרְחֹבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
 עַבְדִּים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁתְּמַתְּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ וְעַל
 חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן
 שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִינֵס אוֹתָנוּ תְּמִיד בְּכָל-יּוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה.

בחנוכה ופורים אומרים כאן 'על הנסים':

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלָחֳמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתַּנְּהוּ בְּיַחְזָקָן כְּהֵן גְּדוֹל חֲשֻׁמוֹנֵי וּבְנֵיו.
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת
אֶת-רִיבָם וְהִנֵּה אֶת-דִּינָם נִקְמָתָ אֶת-נִקְמָתָם מִסֵּרְתָּ
גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד
טְהוּרִים וְרֹשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרַתְךָ. וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַחַר
כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת-הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ
אֶת-מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ
שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בפורים:

בַּיָּמִי מִרְדֵּיכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן
הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הִרְשָׁע. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-תִּיּוֹהוּדִים
מִנְעֵר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר
וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת-עֲצָתוֹ
וְקִלְקַלְתָּ אֶת-מַחְשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁבֹּתָ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ
אֹתוֹ וְאֶת-בְּנָיו עַל-הָעֵץ:

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָנּוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרַךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בסעודת ברית מילה ממשיכים בעמ' 108.
כַּכָּתוּב. וְאַכְלִיתָ וּשְׂבַעְתָּ. וּבִרְכַתְּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ, עַל-הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ
וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת
הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעֲנֵנוּ זִוְנֵנוּ
פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְפָּלְנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אַל-תְּצַרִּיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיָּדַי מִתְּנַת בְּשָׂר
וָדָם וְלֹא לַיָּדַי הַלּוֹאֲתָם אֶלָּא לַיָּדְךָ הַמְּלֹאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְחֵבָה שְׂלֵא גְבוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת מוסיפים:

רצה ותחליצנו יי אלהינו
במצותיך ובמצות יום
השביעי השבת הגדול
ותקדוש תזה. כי יום זה
גדול וקדוש הוא לפניך
לשבת-בו ולגות בו באהבה
כמצות רצונך. ברצונך
הנית לנו יי אלהינו שלא
תהא צרה ויגון ואנחה ביום
מנוחתנו. ותראנו יי אלהינו
בנחמות ציון עירך ובבנין
ירושלים עיר קדשך כי
אתה הוא בעל תישועות
ובעל תנחמות:

ביו"ט, בר"ח ובחזה"מ מוסיפים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע
ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
ופקודנו וזכרון אבותינו. וזכרון משית
בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה
ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
ולשלום ביום

ראש החודש \ הזכרון \ חולה או קטן: הכפרים

\ חג המצות \ חג הסוכות \ חג השבועות

\ שמיני חג העצרת

תזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה
ורחמים חוס ותננו. ורחם עלינו והושיענו. כי
אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

חולה בתשעה באב אומר כאן נחם - בעמוד 68. בבית האבל ממשיכים כאן בעמוד 101.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.

ברוך אתה יי בנה ברחמי ירושלים: אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו
בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל
המלך הטוב והמטיב לכל שבכל-יום ויום הוא המטיב הוא מטיב
הוא יטיב לנו: הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן
לחסד ולרחמים ולרחות הצלה והצלחה ברכה וישועה נחמה
פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל-טוב, ומכל-טוב
אל-יחסרנו:

הִרְחַמֵּן. הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הִרְחַמֵּן. הוּא יִתְבַּרֵךְ
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הִרְחַמֵּן. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ
 לְנִצַּח נְצָחִים וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הִרְחַמֵּן. הוּא
 יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הִרְחַמֵּן. הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
 יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הִרְחַמֵּן. הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה ¹
 בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלָנוּ עָלֵינוּ: הִרְחַמֵּן. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ
 אֶת־אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ ²
 בְּשֵׁמוֹ: הִרְחַמֵּן. הוּא יְבָרֵךְ... ³ אוֹתָנוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ
 שְׁנֵתְבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, בְּכָל מְכַל כָּל, כִּן
 יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ ² כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:
 מְפָרוּם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.
 וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא־חַן וְשִׁכְל טוֹב
 בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

בשבת: הִרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ שְׁבֵת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
 ביום טוב: הִרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:
 בראש חודש: הִרְחַמֵּן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 בסוכות: הִרְחַמֵּן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סִכַּת דְּוִיד הַנְּפִלֵת:
 בראש השנה: הִרְחַמֵּן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

1. בדרך או בבית גוי או מומר להכעיס, משמיטים את המילים 'בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו עליו'.

ואומרים: בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּמָקוֹם הַלִּיכְתָּנוּ וּבְמָקוֹם יִשְׁיבְתָנוּ עַד־עוֹלָם:

2. אם יש שם גוי או מומר להכעיס מוסיפים: בְּנֵי בְרִית:

3. כאן מוסיף לברך, כגון: אֶת־[אָבִי מוֹרִי] בְּעַל תְּבִיַת הַזֶּה, וְאֶת־[אִמִּי מוֹרְתִי] בְּעַלֵּת תְּבִיַת

הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם [וְאֶת־זֵרְעָם] וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם.

או בנוסח: אוֹתִי [וְאֶת־אֲשֶׁר־לִי] [וְאֶת־זֵרְעִי] וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לִי.

ויכול להוסיף גם וְאֶת־כָּל־הַמְּסֻבִּין פֶּאֵן. או אֶת־הַחֹתָן וְאֶת־הַפֶּלֶה.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדֵּל
 [ביום שמתפללים מוסף: מְגִדֵּל] יְשׁוּעוֹת מִלְּכֹו. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ, לְדוֹד
 וּלְזָרְעוֹ, עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

אומרים בלחש: יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדוֹשׁוֹ. כִּי-אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים קָשׁוּ
 וְרָעִבוּ. וְדַרְשֵׁי יְיָ לֹא-יִחְסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי-טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד-וּ:
 פִּוֹתַח אֶת-יְיָדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינִי. וְהָיָה
 יְיָ מִבְּטָחוֹ: נָעַר הָיִיתִי גַם-זַקְנָתִי. וְלֹא-רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזָב, וְזָרְעוֹ
 מִבְּקֶשׁ-לָחֶם: יְיָ עָז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

במשתה חתן וכלה ממשיכים כאן בעמוד הבא.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַתְּנָפִין:

ברכת המזון בבית האבל

האבל [וכן מי שאוכל עמו] כשמגיע ל'ובנה ירושלים' אומר:

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-אַבְלֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת-הָאֲבֵלִים הַמִּתְאַבְּלִים בְּאַבֵּל הַזֶּה,
 נַחֵם מֵאַבְלָם וּשְׁמַחֵם מִיגוֹנָם. כְּאָמֹר. כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ. כֵּן אֲנֹכִי
 אֲנַחֵמְכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תִּנְחַמְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן בְּבִנְיָן יְרוּשָׁלַיִם: אָמֵן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ, אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ
 גֹּאֲלָנוּ, יוֹצֵרָנוּ קְדוֹשָׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטוֹב
 וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְּכָל-יּוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ: הַמֶּלֶךְ
 הַחַי, הַטוֹב וְהַמְּטִיב, אֵל אֱמֶת, דִּין אֱמֶת, שֹׁפֵט צְדָק, וְלִקַּח נַפְשׁוֹת בְּמִשְׁפָּט,
 וְשִׁלַּט בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ, כִּי כָּל-דֶּרֶכָיו מִשְׁפָּט, וְאֲנַחְנוּ עַמּוֹ
 וְעַבְדָּיו. וְעַל-הַכֹּל אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ. גִּדְר פְּרָצוֹת יִשְׂרָאֵל
 הוּא יְגִדֵּר אֶת-הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעַלֵּינוּ (אם אחר מברך יוסיף: וּמֵעַל הָאֲבֵל הַזֶּה)
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לָעַד לְחַן לְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים וּלְרַחֲמוֹת הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרִנְסָה וְכֹל-כְּלָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב, וּמְכָל-טוֹב אֵל-יִחְסְרָנוּ: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְמַלֹּךְ ...

שבע ברכות נישואין

בזמן החופה מברכים תחילה 'בורא פרי הגפן'.

בשבע ברכות שלאחר ברכת המזון מתחילים כאן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בָּרָא לְכַבֹּדֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמֵךְ דְּמוֹת תְּבַנִּיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְנִין עֲדֵי
עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגִּיל הַעֲקָרָה, בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שִׂמְחַת תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֵהוּבִים כְּשִׂמְחַתְךָ יִצִּירְךָ בְּגֵן עֵדֶן
מִקֵּדָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חֲתָן וְכֵלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא שְׂשׁוֹן
וְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֵלָה. גִּילָה רָנָה דִּיצָה וְחִדּוּה. אֶתְבָּה וְאֶחְנָה
וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִתְרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָּיִם. קוֹל שְׂשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל
כֵּלָה. קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתָם וְנֹעָרִים מְמַשְׁתָּה
נְגִינָתָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חֲתָן עִם הַכֵּלָה:

ובברכת המזון מברך כאן על הכוס:

סְבֵרֵי [כְּתָנִים / מוֹרָה מוֹרְנוּ תְּרַב] מְרֻנָּן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

סדר חופה וקידושין

לאחר שעשו מוקדם יותר את חופת המיין עורכים חופת טלית. וכשמביאים את החתן והכלה למקום החופה מזמרים לכבודם בנעימה מתוך הפסוקים והפיוטים האלה:

בְּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יי. בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי:
 אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ-חַג בְּעַבְתֵּימָם עַד-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 אֱלֹהֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי אַרְוֹמְמֶךָ:
 הוֹדוּ לַיי כִּי-טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִי אֲדִיר עַל הַכֹּל. מִי בָרוּךְ עַל הַכֹּל. מִי גָדוֹל עַל הַכֹּל.
 מִי דָגוּל עַל הַכֹּל. מִי הָדוּר עַל הַכֹּל. מִי נָתִיק עַל הַכֹּל.
 הוּא יְבָרַךְ אֶת-הַחַתָּן וְאֶת-הַכֵּלָה:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. סִימָן טוֹב וּמְזֵל טוֹב, חָתָן עִם הַכֵּלָה.
 בְּרוּכָה הַבָּאָה. בְּרוּכָה הַבָּאָה. בְּרוּכָה הַבָּאָה.

מִה-טָבוּ אֱהַלֶיךָ יַעֲקֹב. מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶיךָ
 אָבוֹא בֵיתְךָ. אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל-הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן
 בֵּיתְךָ. וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶנָּה וְאֶכְרַעָה. אֶבְרַכָּה
 לִפְנֵי-יי עֲשֵׂי: וְאֲנִי תִפְלְתִי-לָךְ יי עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסִדֶיךָ.
 עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

הִלְלוּ יְהוָה. אוֹדָה יי בְּכָל-לֵבָב. בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֲדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יי.
 דְּרוֹשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּ-וְהִדָּר פָּעֵלוֹ. וְצַדִּיקְתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: זִכָּר
 עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו. חֲנּוּן וְרַחוּם יי: טָרַף נָתַן לִירְאָיו. יִזְכָּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ. לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמֶת וּמִשְׁפָּט.
 נְאֻמָּנִים כָּל-פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם בְּאַמֶּת וַיִּשָּׂר: פְּדוּת
 שָׁלַח לְעַמּוֹ, צְנֹה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת
 יי. שִׁכָּל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם. תְּהַלְתוּ, עֲמֻדַת לְעַד:

פורסים טלית על ראשי החתן והכלה. (בלילה אינו מברך 'להתעטף', אך בטלית חדשה מברך 'שהחיינו'). פריסת הטלית על ראש הכלה נעשית בעזרת אם הכלה. הרב מסדר הקידושין כשהוא עטוף בטלית אומר מקצת דברי התעוררות לחתן ולכלה, לוקח כוס של יין בידו ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרִיּוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת-הָאֲרוּסוֹת וְהַתִּיר לָנוּ
אֶת-הַנְּשׂוֹאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין:**

ושותים החתן והכלה ואחר כך מקדש החתן את הכלה בטבעת קידושין ואומר:

הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בְּטַבַּעַת זֹו כְּדַת מְשָׁה וְיִשְׂרָאֵל:

קורין הכתובה. ואחר כך מברך מכובד מצד החתן את ששת הברכות הראשונות כשהוא עטוף טלית, וכן מברך מכובד מצד הכלה את הברכה האחרונה, על כוס שני. [הברכות בעמ' 99].
הקהל אינו מרים את קולו בשירה בין הברכות או באמצע אמירת הברכה האחרונה. החתן שותה רוב כוס וגם הכלה שותה.

אחר כך שובר החתן את הכוס שברכו עליה את ברכת האירוסין, עם מעט יין שבתוכה לסימן ברכה, מסירים את הטלית מעל החתן והכלה ומזמרים בניגון ידוע:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁרִי כָּל-יְרֵא יְיָ, הַחֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפְּיךָ כִּי תֹאכַל.
אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְן פְּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ. בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים
סָבִיב לְשֶׁלְתָנְךָ: תִּגַּה כִּי-כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר, יְרֵא יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וְרֵאָה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה-בָּנִים לְבְנִיךָ. שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:**

ברכת מעין שלוש

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

על פירות מז' המינים:

הַמַּחֲיָה	(ועל) הַגֶּפֶן	(ועל) הָעֵץ
ועל הכלכלה	ועל פרי הגפן	ועל פרי העץ

ועל הַנּוֹבֵת הַשָּׂדֶה ועל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וּרְחֹבָה שְׂרָצִית
וְהַנְּחִלָּה לְאֲבֹתֵינוּ לְאָכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבְעוֹת מְטוֹבָהּ. רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ ועל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ועל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ ועל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן
כְּבוֹדְךָ ועל מִזְבְּחֶךָ ועל הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ
וְנִשְׂבַע מְטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקֹדֶשׁ וּבְטָהֳרָה.

בשבת: וירצה והחליצנו ביום השבת הזה:

ברגל: ושמחנו ביום (חג המצות / חג הסוכות / חג השבועות / שמיני חג העצרת) הזה:

בר"ח או בר"ה או חולה ביו"כ: וזכרנו לטובה ביום (ראש החדש / הזכרון / הפורים) הזה:

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמְטִיב לְכֹל וְנוֹדֶה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

הַמַּחֲיָה	(ועל) פְּרִי הַגֶּפֶן*	(ועל) הַפְּרוֹת**
------------	------------------------	-------------------

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל

הַמַּחֲיָה:	(ועל) פְּרִי הַגֶּפֶן*:	(ועל) הַפְּרוֹת**:
-------------	-------------------------	--------------------

* אם היין מארץ ישראל אומר: פְּרִי גִבְעָה: ** אם הפירות מארץ ישראל אומר: פְּרוֹתֶיהָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נִפְשוֹת רַבּוֹת וְחֹסְרוֹנָם,
עַל כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם נִפְשׁ כָּל-חַי, בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

בדיקת וביעור חמץ

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
 בְּעוֹר חָמֵץ: ואומר לאחר הבדיקה: כָּל־חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאֶכָּא בְּרִשׁוּתֵי
 דְלָא חֲמִתָּהּ וְדָלָא בְּעֵרְתָּהּ לְבִטּוּלָא וְלִהְיוֹא כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:
 בבקר אומר לאחר שריפת החמץ: כָּל־חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאֶכָּא בְּרִשׁוּתֵי דְחֲמִתָּהּ
 וְדָלָא חֲמִתָּהּ דְבִעַרְתָּהּ וְדָלָא בְּעֵרְתָּהּ לְבִטּוּלָא וְלִהְיוֹא כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

סדר ברית מילה

בתפילת שחרית, הש"ץ שהוא המוהל מתחיל לנגן מ'רוממות אל בגרונם' עד 'ויברך דויד'.
 ומ'זכרות' עד סוף השירה אומר בסירוגין עם הסנדק. ומ'שירה חדשה' מנגן עד 'גאל ישראל'.
 מלים את התינוק בסוף תפילת שחרית. אחר קדיש 'תתקבל' אין ממשיכים כבכל יום באמירת
 'עלינו', אלא אומרים מיד שיר של יום, שיר היחוד (במקום שנהוג לאמרו), 'שיר מזמור לאסף'
 וקדיש יתום שלאחריהם. ממתניים באמירת 'עלינו' [ובחודש אלול גם לתקיעות] עד לאחר
 הברית, ויש שאינם חולצים תפילין עד לאחר גמר הברית.
 בעת הכנסת התינוק כל הנוכחים קמים בפניו ואומרים בקול רם:

בָּרוּךְ הַבָּא!

המוהל נוטל את הנער מידי הסנדק, מניחו על הכסא שהכין לאליהו ואומר:

זֶה הַכֶּסֶא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב:

אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב, יִשְׁכַּן תִּצְרִיךְ.

הקהל: נְשַׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קְדוֹשׁ הַיְכָלְךָ:

המוהל נוטל את התינוק מכסאו של אליהו, והסנדק מתיישב על הכסא המיועד לסנדק, ומניח
 המוהל את התינוק על ברכי הסנדק. והמוהל מברך בקול רם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

המוהל חותך את הערלה בזריזות, ומיד אחר החיתוך אבי הבן מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

אין מברכים ברכת 'שהחינו', ותיכף אחר ברכת 'להכניסו' הקהל עונה 'אמן' ואומר:

כְּשֵׁם שְׁנִכְנַס לְבְרִית, כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

את הברכות האחרונות, 'הגפן' ו'אשר קדש ידיד' עם קריאת השם, אומר המוהל, ורוחץ תחילה את ידי ופיו. נוטל את הכוס בידו, וראוי לו שיהפוך פניו בשעת הברכה לכיוון התפילה. בברכתו מכוון להוציא את הסנדק [ושאר השותים] ידי חובת ברכת 'הגפן', שממשיך לשאת את התינוק עד החזרתו לסנדקת.

סְבָרִי [פְּתָנִים, מוֹרָה מוֹרְנוּ הָרַב] מְרַנֵּן וּרְבֵנָן וּרְבוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטָן, וְחָק בְּשָׂארוֹ שָׁם, וְצִאָצְאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. עַל־כֵּן בְּשִׂכְרֵךְ זֹאת אֵל חֵי חֲלָקְנוּ צוּרְנוּ צְנִיחָה לְהַצִּיל יְדֵידוֹת שְׂאֲרָנוּ מִשְׁחַת, לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:

ועדיין אין טועמים מהיין!

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיָּם אֶת־הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל [פְּלוֹנִין] ב"ר [פְּלוֹנִין]. יִשְׁמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו. וְתַגִּיל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָהּ. כִּפְתוּב. יִשְׁמַח־אָבִיךָ וְאִמְךָ, וְתַגִּיל יוֹלְדֶיךָ: וְנֹאמַר. וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ, מִתְבוֹסְסֵת בְּדַמְיֶךָ. וְאֹמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי. וְאֹמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: (וּנְתַן בְּאֶזְבְּעוֹ מִהֵינן בְּפִי הַתֵּינוֹק) וְנֹאמַר. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבָר צְנִיחָה לְאֶלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם. וְשָׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר. וַיִּמָּל אֲבָרָהֶם אֶת־יֶצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים. כַּאֲשֶׁר צְנִיחָה אֹתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: [פְּלוֹנִין] זֶה הַקָּטָן גְּדוֹל יְהוָה, כְּשֵׁם שְׁנִכְנַס לְבְרִית כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. אָמֵן:

וּנְתַן לְסַנְדָּק לְשִׁתּוֹת וְגַם לְנַעֲרִים הַעוֹמְדִים שָׁם, גַּם יִתֵּן מֵעַט מִן הַיַּיִן בְּפִי הַתֵּינוֹק הַנְּמוּל, וְיִשְׁלַח גַּם לְיוֹלְדֵת שִׁתְטַעַם גַּם הִיא מִכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה. וְתִכְּף מִסֵּימִים אֶת תְּפִילַת שְׁחָרִית בְּאִמְרַת 'עֲלִינוּ לְשַׁבַּח' (בַּעֲמוֹד 44) [וּבַחֹדֶשׁ אֵלּוּל תּוֹקְעִים].

שם הכינוי לבן או לבת ניתן במעמד מיוחד - 'חול קרייש', הנעשה בשבת יציאת היולדת.

ברכת המזון לברית מילה

אין אומרים את הפיוט 'נודה לשמך'. המנהג כי המוהל מברך את בהמ"ז בסעודת המילה, וכשמגיע אל 'בפי כל חי תמיד לעולם ועד' מוסיף ואומר זה הפזמון. המברך אומר בקול רם, והמסובים משיבים בקול רם על כל חרוז וחרוז: 'ברית עולם'.

אַל־הִים צְנוּיִתָּ לִידִידֶךָ בְּחִירֶךָ. אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמַר, חֶק בְּשֹׁאֲרֶךָ. בְּרִית עוֹלָם:
אֶתָּה תִּכְרֹת לְיוֹצְרֶךָ. וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִּאֲרֶךָ. פִּאֲרֶךָ, לוֹ בְּאֵלֵינוּ מִמְּרָא
בְּהֶרְאֶךָ. פִּקּוּדֶךָ, בְּיוֹם כְּפֹר בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּמוֹרְאֶךָ. בְּרִית עוֹלָם:

פָּצַתָּ מִמַּחֲזֵן מִכּוֹתֶיךָ אֶרְפָּאֶךָ. כִּי אֲנִי יְיָ רִפְאֶךָ. רּוֹפְאֶךָ, בְּחֶסֶדְךָ מֵאֲבֶרְךָ
מוֹדִיעִים הַדְּמִים. רָשָׁם, הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים. בְּרִית עוֹלָם:

רְאִיתִי נְקוּפָךָ כְּדָם עוֹלָה וּשְׁלָמִים. לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהֵאֲרַכְתָּ יָמִים. יָמִים,
מִבְּרִית בְּהִתְעַצֵּל אֲבִי הַחֲכָמִים. יַעֲוֹדְתוּ אֲזִי אֲמַרְתָּ חֲתַן דְּמִים. בְּרִית עוֹלָם:

זֶה זְכוֹר לְסִגְלָה מַעֲמִים. הַפְּלֵה חֶסֶדְךָ מוֹשִׁיעַ מִמַּתְקַמְמִים.
מִמַּתְקוּמָמִים, אֲאָסוּף נִדְחֶיךָ וְאֶצְבּוֹר. מֵעַתָּה אֶרְאֶךָ מִתְבוֹסָסֵת בְּדַמְיֶךָ,
עָלֶיךָ כְּאֶעֱבֹר.

מִטַּת עָלֶיךָ אֶשְׁבֵּר. וְאֲנִי, בְּדָם בְּרִיתְךָ, שְׁלַחְתִּי אֶסִּירְךָ מְבוֹר. מְבוֹר, אֲב
הַמִּזֵּן בְּצֵאתוֹ. מִכְּבוֹדְךָ נֶעֱזֵר, וְכָרוֹת עִמּוֹ בְּרִיתוֹ. בְּרִית עוֹלָם:

מְנוּחָה רּוּחָה, וְקִצִּיצַת בְּהִרְתּוֹ. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי, יִמּוֹל בְּשֵׁר עָרְלָתוֹ. עָרְלָתוֹ
נָדִי, וְלֹא סִפֵּק הַיּוֹם אוֹ אֶתְמוֹל. עָלֶיךָ דּוּחִין שַׁבָּת, וְלֹא עַל מְכַשִּׁירֵי
סִבִּינָא לְהַמּוֹל.

עֲשֵׂה מִיִּלָּה וּפְרִיעָה וּמְצִיצָה, שׁוּב מֵל. וְאִשָּׁה מְלָה וְלֹא גוֹי, תִּמְלֵל יִמּוֹל.
יִמּוֹל בְּיוֹם וְלֹא בְּלִילָה, אֲפִילוֹ סִפֵּק יִשְׁנָה. יַחֲבֵב מִצְוֹת, אֵף כִּי בְּעִירָם
הִנֵּה הִנֵּה.

יִשָּׁן וְעַר לְבוֹשׁ וְעָרָם, עֵת נִזְכָּרְנָה. יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוֹ, וְיִלְשַׁנְנוּ רְנָה. רְנָה
כְּנֹפֶצֶת, בְּלִמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית, תְּהַלֵּתְךָ. רְחַשׁ לִבִּי דְבַר טוֹב, שֶׁשׁ אֲנֹכִי
עַל־אֲמַרְתְּךָ.

רְחַמִּים תְּעוֹרֵר לְעִדְתְּךָ. לִי תִישׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בְּרַכְתְּךָ. בְּרַכְתְּךָ תִּנְהַ
לְחַבִּיבִים בָּנִים. בְּתַתְּךָ לִי גְלוּת מִיָּם יִשׁוּעָה מִמְּעֻנִים.

בְּרִית עוֹלָם:

בְּרִית עוֹלָם:

בְּשִׂמְחָה שְׂלֵמָה יִשְׂמְחוּ יוֹנִיף בְּחַתּוּנִים. דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים. וְרַעֲנָנִים כְּשִׂתְּלֵי זֵיתִים, וְלֹאֲרָצִם יִקְווּ. וְאוֹיְבֵיךָ חָרַב יַחַרְבוּ. בְּרִית עוֹלָם:

וְעַד לְבִנְיָךָ, וְיַעֲיֶדוּ בְּאֵיִם וַיַּחֲוּ. כָּל־הַגּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ, מֵאֶפֶס נָתָהוּ נִחְשָׁבוּ. נִחְשָׁבוּ כִּבְהֵמָה, נִטְמוּ בְּעֵינֵיכֶם. נִתּוּנִים תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם. בְּרִית עוֹלָם: נְטוּלֵי פֶקֶס עֲבוּר אַתֶּם וּבְנֵיכֶם. וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם. אֶתְכֶם לְבִבְכֶם אֶמּוֹל מֵעַרְלֹתְכֶם. וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם. בְּרִית עוֹלָם: אֲכוּל וְשָׁבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם עַל אֲרָצְכֶם. אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְכֶם:

כַּפְתּוּב, וְאֶכְלֹתָ וְשָׁבַעְתָּ וּמִמִּשִׁיךְ עַד כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ: וְאוֹמְרִים: תִּרְחֹמֶן, הוּא אֲשֶׁר חָנַן אֶת־הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. הוּא יִגַּן עָלָיו מִמָּרוֹמוֹ. וּבְשָׁלוֹם יָבֵא עַל־מְקוֹמוֹ. וַיְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ. וּכְאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה לְשׁוֹמוֹ. וַיִּקְרָא בִּישְׂרָאֵל שְׁמוֹ:

תִּרְחֹמֶן, הוּא פֶקוּד יִפְקְדֵהוּ בְּרַחֲמִים. לְתַבִּינוּ בְּדַת חַפּוּמִים. וַיְבַלֶּה בְּטוֹב יָמִים. וּשְׁנוֹתָיו בְּנַעֲיָמִים. יַעֲבֹדוּהוּ עַמִּים. וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ לְאֲמִים:

תִּרְחֹמֶן, הוּא רַבּוֹת שָׁנִים יִתִּיחֵהוּ. צֶדֶק לְרַגְלָיו יִקְרָאָהוּ. וְנִחַמַת צִיּוֹן יִרְאֶהוּ. וְאֶת־עַמּוֹ לְשָׁלוֹם יְבָרְכֵהוּ. וַיַּעֲזֹר חֲסָדָיו לְרַחֲמָהוּ. כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

תִּרְחֹמֶן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת־הַחֶתֶן הַזֶּה וּבְעַל בְּרִיתוֹ. יִשְׂמַח אָבִיו וְתַגִּל יוֹלְדָתוֹ. וַיִּתְבָּרְכוּ הַמְּסֻבִּים בְּסְעוּדָתוֹ. וְכֵן יִזְכּוּ שִׂישְׂמְחוּ בְּחַתּוּנָתוֹ. בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹתוֹ. וַיֵּשׂ תַּקְוָה לְאַחֲרֵיתוֹ:

תִּרְחֹמֶן, הוּא מְהֵרָה יִזְכֹּר זֹאת מִצְוָתוֹ. כִּהֵּן יִפְדֶּה אִימָתוֹ. רַחֲמִים יַעֲזֹר לַעֲדָתוֹ. קָהְלָיו יִקְבֵץ בְּחַמְלָתוֹ. בְּהִרְאוֹתוֹ אֶת־עֲשָׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. וְאֶת־יָקָר תַּפְאֲרַת גְּדֻלָּתוֹ:

תִּרְחֹמֶן, הוּא יְבָרֵךְ אֶת־הַחֶתֶן הַזֶּה וּבְעַל בְּרִיתוֹ. וְאֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאֶת־רַבּוֹתֵינוּ וְאֶת־אֲחֵינוּ הַיּוֹשְׁבִים פֶּה. כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׂלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן: מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ וּגּוֹמְרָה.

סדר פדיון הבן

האב נעמד מול הכהן, שיושב בדרך חשיבות כדי לקבל את מתנת הכהונה. האב לוקח את בנו ומניחו בזרועות הכהן היושב, ואומר:

אֲשֶׁתִּי (פלוגית) יִלְדָה לִּי בֶן זָכָר (פלוגי), בְּכוֹר, פֶּטֶר רַחֵם, וְהָרִי הוּא שְׂלָךְ:
הכהן שואל את האב:

אִי־זֶה תִרְצֶה יוֹתֵר, אֶת־בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ זֶה, או תִּמְשָׁה סְלָעִים דְּמֵי פְדִיּוֹנוֹ?
האב נוטל את הכלי עם המעות בידו ומשיב:

אֶת־בְּנִי בְּכוֹרִי אָנִי רוֹצֶה יוֹתֵר, וְהֵא לָךְ תִּמְשָׁה סְלָעִים בְּפְדִיּוֹנוֹ:

ואז מברך האב בקול רם ברכת 'על פדיון הבן' וברכת 'שהחיינו' ומכוין האב להוציא גם את הכהן בברכת 'שהחיינו' שחייב בה הכהן משום הנאת המעות הבאות לידו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִתְיַנְּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנְךָ הַזֶּה:

בשעה שמברך נותן האב לכהן את הכלי עם המעות, והכהן נוטל את המעות בלבד ולא את הכלי. אחר ברכות האב אומר הכהן, ואומרים המסובים עמו:

בְּנֶךָ פְּדוּי! בְּנֶךָ פְּדוּי! בְּנֶךָ פְּדוּי!

הכהן מחזיר את הילד לידי אביו, ונוטל את כוס היין בידו ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַתְּנָפֶן:

ושותה הכהן, ונותן גם לאבי הבן לשותות.

נוהגים שהכהן נוטל את המעות ומוליכם בידו על ראש הבן ואומר:

זֶה פְּתַח זֶה, זֶה חֲלוּף זֶה, זֶה מְחוּל עַל זֶה. יֵצֵא זֶה לְכַהֵן. וְנִכְנַס זֶה
הַבֵּן לְחַיִּים לְתוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם. יְהִי רְצוֹן שְׁכֵשֶׁם שְׁנִכְנַס לְפְדִיּוֹן
כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

הכהן מניח את ידיו על ראש הבן ומברכו:

יְשַׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֲפָרַיִם וְכַמְנַשָּׁה: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיִחַנְּךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שָׁלוֹם: יְיָ שְׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ
עַל־יַד יְמִינֶךָ: כִּי אֶרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ
מִכָּל־רָע. יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ: אָמֵן.

ברכות ותחינות שונות

ברכת הקשת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית נֶאֱמַן
בְּבְרִיתוֹ וְקִיָּם בְּמֵאֲמָרוֹ:

ברכת האילנות: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ
כָּלוּם וּבָרָא בּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבוֹת לְהִנּוֹת בְּהֵן בְּנֵי אָדָם:
הַרְוֵא מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ בְּחַרְבֵנוּ אֹמֵר: בֵּית קִדְשָׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ
אֲבֹתֵינוּ, הָיָה לְשִׁרְפֵת אֵשׁ. וְכָל־מַחְמֵדֵינוּ הָיָה לְחִרְבָּה: וְקוֹרַע מַעֲוֹמֵד.
הַרְוֵא קִבְרֵי נִכְרִים אֹמֵר: בּוֹשָׁה אַמְכֶם מְאֹד, חָפְרָה יוֹלְדֵתְכֶם. הִנֵּה
אַחֲרֵית גּוֹיִם, מְדַבֵּר צִיָּה וְעַרְבָּה:

בהלוויית המת אומרים מזמור מט (בריוחוק ד"א מהמת):

לְמַנְצַח לְבְנֵי־קִרַח מְזֻמּוֹר: שְׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים. הֲאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלָד:
גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ. יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת. וְהַגּוֹת לְבִי
תְּבוֹנוֹת: אֲטָה לְמַשָּׁל אֲזַנִּי. אֲפַתַח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אֵיךָ בִּימֵי רָע. עוֹן
עַקְבֵי יְסוּבְנֵי: הַבְּטָחִים עַל־חֵילָם. וּבָרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא־פָדָה
יַפְדָּה אִישׁ. לֹא־יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם:
וַיַּחֲ־עוֹד לְנִצָּחַת. לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ, יַחַד כְּסִיל
וּבָעַר יֵאבְדוּ. וְעִזְבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם, מִשְׁכַּנְתָּם לְדֹר
וְדֹר. קִרְאוּ בְשִׁמּוֹתָם, עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקַר בְּל־יִלִּין. נִמְשַׁל כְּבִהְמוֹת
נְדָמוֹ: זֶה דְרָכָם כְּסִל לָמוֹ. וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֵן לְשִׂאוֹל
שָׁתוּ, מוֹת יִרְעִם. וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם לְבָקָר, וְצוֹרָם לְבִלּוֹת שִׂאוֹל, מִזִּבְל לּוֹ:
אֲד־אֱלֹהִים יַפְדָּה נַפְשִׁי מִיַּד־שִׂאוֹל. כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשֶׂר
אִישׁ. כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל. לֹא־יִרַד אַחֲרָיו
כְּבוֹדוֹ: כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יִבְרָךְ. וַיּוֹדֶךָ כִּי־תִשְׁיֵב לָךְ: תָּבוֹא עַד־דֹּר אֲבוֹתָיו.
עַד־נִצָּח לֹא יִרְאוּ־אוֹר: אָדָם בִּיקַר וְלֹא יִבִּין. נִמְשַׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ:

הרואה קברי ישראל: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר-יִצַר אֶתְכֶם בְּדִין וְכֻלְכֵל אֶתְכֶם בְּדִין וְהִתְיַחֵה אֶתְכֶם בְּדִין וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין וְעָתִיד לְהִתְיַחֵה אֶתְכֶם בְּדִין וְיִוָּדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם וְעָתִיד לְגַלוֹת עֶפְרַיִם מִבֵּין עֵינֵיכֶם וְלְהִתְיַחֵה אֶתְכֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: ואומר מ'אתה גבור' עד 'להחיות מתים'.

אין אומרים תהלים או קדיש בתוך ד' אמות לקבר, אלא תחינות לבית עולם מרבותינו ז"ל. כגון זו:
 * צְדִיקִים יְסוּדֵי עוֹלָם! יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּהא מְנוּחַתְךָ כְּבוֹד, וְזִכּוֹת תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים תַּעֲמֹד לִי וּלְבֵיתִי וּלְכָל-הַנְּלוּיִם אֵלַי וּלְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנַי אֱלֹהֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, מֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, שְׂיִתְגַּלְלוּ רַחֲמָיו וְחַסְדָּיו הַמְּרוֹבִיּוֹת עַל מַדּוּתָיו [ערב ראש השנה: שְׁנֵיזְכָר וְנִכְתָּב בְּזֶה רֵאשׁ הַשָּׁנָה. יְמֵי הַתְּשׁוּבָה: שְׁנֵיזְכָר בְּאֵלֶּה יְמֵי הַתְּשׁוּבָה. ערב יום כפור: שְׁנֵיזְכָר וְנִכְתָּב בְּזֶה יוֹם הַכְּפוּרִים]. לְסְלִיחָה לְמַחִילָה וּלְכַפָּרָה עַל כָּל-חַטָּאתֵינוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתַקֶּנֶת, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּלְפָרְנֶסָה וְכֻלְכָּלָה, וּלְשָׁנָה גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה וּשְׁנָת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּשְׁנָת רְנוּחַ וְהַצְּלָחָה, וּשְׁנָת הַשְּׂקֵט וּמְנוּחָה מִכָּל-דְּאָגָה וּבְהִלָּה, מִכָּל-שָׂמֹד וְתַקְלָה וּגְזֵרָה רָעָה, וּשְׁנֵיזְכָּה לְזֶרַע חַיִּים וְקַיָּמִים הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וּשְׁנֵיזְכָּה לְעֹשֶׁר וּלְכְבוֹד, וְאֵל יִשְׁלַט בְּנוֹ שֶׁטֶן וַיִּצַר הָרַע, וְנִמְצָא חַן וְשָׂכָל טוֹב בְּעֵינֶיךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵינוּ. עַל-כָּל-זֹאת שִׁבְקַשְׁתִּי לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲדוֹן כָּל-הָעוֹלָמִים, הַעֲתֵר לִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַמְּרוֹבִיּוֹת, וּלְמַעַן זְכוּת **הַצְּדִיקִים הָאֵלֶּה, וְזִכּוֹת כָּל-צְדִיקֵי עוֹלָם, וְאֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

* ליחיד: צְדִיק יְסוּד עוֹלָם! יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּהא מְנוּחַתְךָ כְּבוֹד,

וְזִכּוֹת תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּמַעֲשֵׂיךָ הַטּוֹבִים תַּעֲמֹד לִי...

** ליחיד: הַצְּדִיק תְּזַה.

או יאמר בקצרה: יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּהא מְנוּחַתוֹ שֶׁל [פלוגין] הַקְּבוֹר פֶּה, בְּכְבוֹד. וְזִכּוֹתוֹ יַעֲמוּד לִי.

ברכות המגילה בפורים

בליל פורים, אחרי העמידה ש"ץ אומר קדיש תתקבל וקורא את המגילה. ובבוקר, לאחר הכנסת ספר התורה לארון הקודש. ולפני שקורא הש"ץ את המגילה, מברך ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

מברכים ברכת 'שהחיינו' רק בערבית, ומכוונים לפטור בה גם את מצוות היום:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

לאחר קריאת המגילה מברך הש"ץ ברכה זאת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַרְבֵּ אֶת־רִיבָנוּ וְהַדָּן
אֶת־דִּינָנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת־נַקְמָתָנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ
וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־צָרֵיהֶם, הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

בשחרית מתחילים כאן 'שושנת', כיון שאמרו קרובות בחזרת הש"ץ.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם. וַיִּפֹּר מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים:
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע. גִּצָר זְדוּן מִזֶּרַע עַמְלֵק:
נָאָה בְּעָשְׂרוֹ וְכָרְחָה לוֹ בּוֹר. וַיַּגְדֵּלְתוּ נֹקְשָׁה לוֹ לְכֹד:
וְחָמָה בְּנִפְשׁוֹ לְלִכּוֹד וְנִלְכָד. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה:
הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו. וְעוֹרַר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים:
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל. כִּי בְחַמְלָתוֹ עַל אֶגֶג נוֹלַד אוֹיֵב:
זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק. וְנִלְכָד טָמֵא בִּיַדִּי טָהוֹר:
חֲסֹד גִּבֹר עַל־שִׁנְגַת אָב. וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל־חֲטָאָיו:
טָמֵן בְּלָבוֹ מִחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמָיו. וַיִּתְמַכֵּר לְעֵשׂוֹת רָעָה:
יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל. כִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכָרָם:
כָּרְאוֹת מְרַדְּכֵי כִּי־יִצְאָ קֶצֶף. וְדַתִּי הָמָן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשָׁן:

לְבַשׁ שֵׁק וְקֶשֶׁר מִסְפָּד. וְגִזַּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאָפֶר:
 מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׁנֵנָה. וְלִמְחֹל חֲטָאת עוֹן אֲבוֹתֵינוּ:
 גִּזַּן פָּרַח מְלוּלָב. הֵן הִדְסָה עִמְדָה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים:
 סְרִיסְיָה מְבִהִילִים לְהִמָּן. לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיִנִים:
 עָמַד בְּעֶשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ. עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו:
 פִּיָּהֶם פָּתְחוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תַבַּל. כִּי פוֹר הָמָן נִהַפֵּךְ לְפוֹרְנוֹ:
 צִדִּיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע. אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ:

קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים. וְלִשְׁמוּחַ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה:
 וְרֵאִיתָ אֶת-תְּפִלַּת מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר. הָמָן וּבְנָיו עַל-הָעֵץ תְּלִית:
 ★ שׁוֹשְׁנַת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה. בְּרֵאוֹתָם יַחַד תְּכַלֵּת מְרַדְּכִי:
 תִּשְׁוַעְתְּהֶם הִייתָ לְנֹצֶחַ. וְתִקְוֹתָם בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר:

לְהוֹדִיעַ שְׁכָל-קְנוּיָךְ לֹא יִבָּשׁוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנֹצֶחַ כָּל-הַחוֹסִים
 בָּךְ: אֲרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי, בָּרוּךְ מְרַדְּכִי הַיְהוּדִי.
 אֲרוּרָה זָרַשׁ אֲשֶׁת מַפְחִידִי, בְּרוּכָה אֲסְתֵּר בַּעֲדִי. אֲרוּרִים
 כָּל-הָעַרְלִים, בְּרוּכִים כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְגַם חֲרַבּוֹנָה זְכוֹר לְטוֹב:

בלילה אומרים כאן [במוצ"ש 'ויהי נעם'] 'ואתה קדוש' (עמ' 42) עד 'יגדיל תורה ויאדיר',
 ושוב קדיש 'תתקבל' שני [במוצ"ש 'ויתן לך' והבדלה] ו'עלינו'. ובבוקר ממשיכים 'אשרי' ו'ובא
 לציון' (עמ' 41) והלאה.

תפילת הדרך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתּוֹלִיכֵנוּ
 לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַבִּיאֵנוּ
 אֶל-מְחוּז חֲפְצֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. וְתַחֲזִירֵנוּ לְבֵיתֵנוּ לְשָׁלוֹם.
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ. וְתַשְׁלַח בְּרָכָה
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְתַתְּנֵנוּ לְחֵן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
 כָּל-רוֹאֵינוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

קדיש יתום

אמירת הקדיש נאמרת על יד מקום הש"ץ, כשהאומרו מעוטף בטלית, גם בלילה. ונאמרת ע"י אדם אחד בלבד. והציבור יכולים לשבת - מי שכבר ישב, ומי שעמד שימשיך לעמוד (וכן בשאר הקדישים).

יְתַגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיּהוּ רַבָּא. [אָמֵן.] בְּעֶלְמָא דְבְרָא
 כְּרַעוּתִיּהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיּהּ, בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
 וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב.
 וְאָמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן.]

יְהֵא שְׁמִיּהוּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
 יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמִיּהוּ דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְעֶלְא
 מְכָל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאֲמִירָן
 בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]

* יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים. עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ
 וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]

אבל או יתום אומר קדיש דרבנן אחר כל דרשה או שיעור. אחר שיעור בהלכה ושמעתתא יש המקדימין לומר 'רבי חנניא בן עקשיא' וכוליה. אחר דרשה באגדתא לא הצריכו אמירה זו.

* עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן וְעַל כָּל-תַּלְמֵי דִי תַלְמֵי דִיהוֹן
 וְעַל כָּל-מִן דְּעֶסְקִין בְּאוּרֵי תָא דְבְּאַתְרָא הָדִין וְדְבְּכָל-אַתְרָא וְאַתְרָא,
 יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוּנָא
 רוּיְחָא וּפְרָקְנָא מִן-קָדָם מְרִי דְשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן: [אָמֵן.]